

ЗВЯЗДА

Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

ПРЭЗІДЭНТ БЕЛАРУСІ НЕ БАЧЫЎ СЭНСУ ўДЗЕЛЬНІЧАЦЬ У МАСКОЎСКИМ САМІЦЕ АДКБ

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка не бачыў сэнсу ўдзельнічаць 14 чэрвеня ў сесіі Савета калектыўнай бяспекі АДКБ у Маскве з-за існуючай няпростай сітуацыі з ушчамленнем эканамічных інтарэсаў Беларусі адной з краін — удзельніц Арганізацыі.

Беларусь — безумоўны прыхільнік развіцця эфектыўных механізмаў забеспячэння бяспекі на постсаветскай прасторы ў рамках Арганізацыі Дагавора аб калектыўнай бяспекі. «Мы — за актывізацыю намаганняў па умацаванні АДКБ, набліжэнні Арганізацыі большага міжнароднага аўтарытэту. Само жыццё аб'ектна падытурхоўвае нас да сумесных дзеянняў па прадухіленні выклікаў і пагроз новага стагоддзя, захаванні міру і стабільнасці для соцыяльна-эканамічных грамадзян. Нават калі ў імя дасягнення гэтай мэты даводзіцца адступіцца ад часткі нацыянальных інтарэсаў», — адзначылі ў прэс-службе.

З разумення гэтай неабходнасці зыходзіць Рэспубліка Беларусь, даючы сваю прынцыповую згоду на стварэнне Калектыўнага сістэма аператыўнага рэагавання АДКБ. «Мы гатовы згадзіцца з фарсаваным падпісаннем адпаведнага Тагавення (хоць яно і не ўяўляецца нам дастаткова прапрацаваным) толькі дзеля таго, каб не тармазіць рух у бок павышэння патэнцыялу Арганізацыі. Беларусь вядома як паслядоўны прыхільнік умацавання АДКБ, і мы не маем намеру адмаўляцца ад гэтай пазіцыі», — падкрэслілі ў прэс-службе Прэзідэнта Беларусі.

Разам з тым, беларускі бок лічыць, што нельга забываць, што панаця калектыўнай бяспекі з'яўляецца комплексным. Усе аспектныя павінны гарманічна развівацца. Таму абавязкова ўмова забеспячэння сумеснай ваеннай бяспекі — умацаванне эканамічнай бяспекі краін — удзельніц АДКБ. У сувязі з гэтым Беларусь асабліва вітае надыдуе рашэнне аб больш хуткім фарміраванні М'ятнага саюза ў рамках ЕўрАЭС.

«Але, на наш вялікі жаль, на прасторы АДКБ апошнім часам ярка праявіліся факты яўнага падрыўу эканамічнай бяспекі дзяржаў — членаў Арганізацыі. І гэта пры тым, што ва ўмовах сусветнага фінансавана-эканамічнага крызісу пытанні эканамічнай устойлівасці паўстаюць асабліва востра», — падкрэслілі ў прэс-службе. — Таму было б проста насмешкай над чырвоным розумам спрабаваць сумясціць рашучыя захады па стварэнні механізмаў ваеннага забеспячэння калектыўнай бяспекі і гандлёвыя войны адных членаў Арганізацыі супраць іншых».

«Аксіёмай з'яўляецца тэзіс аб тым, што эканаміка служыць фундаментам нашай агульнай бяспекі. Аднак калі бліжэйшы саюзнік Беларусі па АДКБ спрабуе, цалкам усведамляючы тое, што адбываецца, знішчыць гэту аснову, фактычна паставіць беларусыя на калені — як у такой сітуацыі мы гаворылі аб умацаванні калектыўнай бяспекі на агульнай прасторы Арганізацыі?» — гаворыцца ў заяве прэс-службы кіраўніка Беларускай дзяржавы.

«Нельга прымаць важнейшыя рашэнні ў рамках АДКБ, іскі на пэўнае ўшчамленне сваіх нацыянальных інтарэсаў дзеля агульнай справы ў сітуацыі, калі паршучыя асноватарныя прынцыпы паводовы калектыўнай бяспекі. Гэта было б бездаказна ў адноснах да свайго народа і стварыла б небяспечны прэцэдэнт, які нагадвае дэлегірацыю развіцця Арганізацыі, падрыўнае дачыненне членаў аднаго да другога», — адзначылі ў прэс-службе.

Вывады вывады: без пераадолення нездаровых тэндэнцый у эканамічнай сферы рухацца далей па шляху умацавання калектыўнай бяспекі немагчыма. У існуючай сітуацыі Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь не бачыў сэнсу ўдзельнічаць 14 чэрвеня ў сесіі Савета калектыўнай бяспекі АДКБ у Маскве.

Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

Падпісанія на саміце АДКБ у Маскве дакументаў не маюць статусу і сілы рашэнняў Арганізацыі без згоды Беларусі

Аб гэтым БЕЛТА паведаміў напярэднядні прэс-сакратар МЗС Беларусі Андрэй ПАПОЎ, адказваючы на пытанне прадстаўнікоў СМІ ў сувязі са з'яўленнем паведамленняў аб падпісанні шэрагу дакументаў на правядзення сустрэчы дзяржаў — членаў АДКБ у Маскве.

«Вышлішышы рэзультат разлічэнняў, што асноўныя прынцыпы АДКБ з'яўляюцца прынцыпамі кансансусу. Менавіта гэты прынцып на практыцы гарантуе нейкія ўлік меркаванняў усіх без выключэння членаў Арганізацыі. Статут АДКБ змяшчае наконкрэтых зусім недурасоўнае палажэнні, якія непасрэдна гавораць аб тым, што ўсе рашэнні Арганізацыі, акрамя працэдурных, прымаюцца кансансусам», — адзначыў прэс-сакратар. Андрэй Папоў падкрэсліў, што Беларусь з павагай успрымае падпісанні дзяржавамі — членамі АДКБ у ходзе маскоўскай сустрэчы 14 чэрвеня 2009 года дакументаў. Адначасова беларускі бок лічыць, што яны па сваёй юрыдычнай прыродзе з'яўляюцца дакументамі групы дзяржаў і не маюць статусу і сілы рашэнняў Арганізацыі Дагавора аб калектыўнай бяспекі. Падпісанні дакументаў будучы мець легітымны статус рашэнняў Арганізацыі Дагавора аб калектыўнай бяспекі толькі пасля выказвання згоды з імі Рэспублікі Беларусь. Адпаведна нота беларускага боку па гэтым пытанні была накіравана дзяржавам — членам АДКБ і ў Сакратарыят Арганізацыі.

Ва ўскладненні адносінаў з Беларуссю вінаваты расійскі бок

Лідар Камуністычнага партыі Расійскай Федэрацыі Геннадзь ЗЮГАНАЎ лічыць, што ва ўскладненні адносінаў з Беларуссю вінаваты расійскі бок, паведамляючы інфармагенцтва са спасылкай на прэс-службу партыі.

«Лічу недапушчальным, што вышэйшыя службовыя асобы краіны ўважліва ў гэты канфіліт, ператварыўшы яго ў склок. У кіраўніцтве краіны могуць быць якія хочаце тэхнічныя дыскусіі, але і адлюстраванне не павінна атручваць агульную атмасферу расійска-беларускіх адносінаў», — заявіў Геннадзь Зюганав, выступаючы на пасяджэнні сакратарыята ЦК КПРФ. Геннадзь Зюганав адзначыў, што «ўсе расійскія спажываўчыя ведаюць, што беларуская малочная прадукцыя лепшая і больш якасная, чым наша». Расійскія ўлады не здолны працягнуць кансалідацую ролю на постсаветскай прасторы, і гэта, паводле яго слоў, выліваецца ў «газавыя», «вінныя» і «малочныя» канфілікты.

ДА ВЕДАМА ЧЛЕНАЎ САВЕТА РЭСПУБЛІКІ НАЦЫЯНАЛЬНАГА СХОДУ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Індэкс	на 1 месяц	на 3 месяцы	на 6 месяцаў
63850 (індыўідуальны)	10600	31800	63600
63145 (індыўідуальны льготны для пенсіянераў, ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны)	9990	29970	59940
63858 (ведамасны)	17050	51150	102300
63239 (ведамасны льготны для ўстаноў міністэрстваў культуры, адукацыі і аховы здароўя)	15550	46650	93300

Да запатрабавання (праз газетныя кіёскі РУП «Белпошта»)

Індэкс	на 1 месяц	на 3 месяцы	на 6 месяцаў
63850 (індыўідуальны)	9460	28380	56760
63145 (індыўідуальны льготны для пенсіянераў, ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны)	8850	26550	53100
63858 (ведамасны)	14926	44778	89556
63239 (ведамасны льготны для ўстаноў міністэрстваў культуры, адукацыі і аховы здароўя)	13639	40917	81834

Да запатрабавання (праз кіёскі «Белсаюздруку»)»

Індэкс	на 1 месяц	на 3 месяцы	на 6 месяцаў
63850 (індыўідуальны)	8410	25230	50460
63145 (індыўідуальны льготны для пенсіянераў, ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны)	7830	23490	46980
63858 (ведамасны)	11086	33258	66516
63239 (ведамасны льготны для ўстаноў міністэрстваў культуры, адукацыі і аховы здароўя)	10525	31575	63150

Курсы замежных валют, устаноўленыя НБ РБ з 16.06.2009 г. (для бн разлікаў)

1 долар ЗША	2 843,00
1 еўра	3 946,08
1 латывійскі літ	5 618,02
1 літоўскі літ	1 143,03
1 чэшская крона	147,34
1 польскі злоты	876,74
1 расійскі рубель	91,25
1 украінская грыўня	372,61

Курсы замежных валют для банкіўных разлікаў

Цэнтрабанк РФ	31,1548
10 UAH	40,8856
1000 BYR	11,0400
EUR	43,2958

Агенцтва ўладанняў і грамадскага абслугоўвання «Гэталі»

ААТ «Агенцтва ўладанняў і грамадскага абслугоўвання» УПД 100024047 Ліцэнзійны нумар: № 02140/0172806 выд. 03.05.2004 ад 02.05.2009

«ПІЦЕ, ЛЮДЗІ, МАЛАКО...»

На выхадных у Мінску ладзіліся два фестывалі — гарадскі «Малочна-Сакавіты Фэстываль Мінск-2009» і першы рэспубліканскі фестываль «Дзень Малака». На працягу двух дзён мінчане і госці горада змоглі не толькі аддчыць пасля працоўнага тыдня, але і атрымаць магчымасць азнаёміцца з беларускай малочнай прадукцыяй. Падобныя святы малака праходзяць больш чым у 40 краінах свету. Арганізатары мерапрыемстваў паабсалі зрабіць іх штогадовымі і ў Беларусі. Паводле слоў выканаўчага дырэктара Саюза прадпрыемстваў малочнай галіны Аляксандра КРЭПЧУКА, на вытворчасць малочнай прадукцыі наша краіна займае лідзёрскае пазіцыі ў свеце, а вось спажываем мы толькі 60% «соку жыцця» ад рэкамендуемай медыцускай нормы. Каб павысіць цікавасць насельніцтва да малочнай прадукцыі айначыннай вытворчасці, на рэспубліканскім фестывалі сваю прадукцыю прадставілі 23 буйнейшыя беларускія прадпрыемствы. Сярод іх — ААТ «Савушкін прадукт», ААТ «Баранавіцкі малочны камбінат», ААТ «Беллакт», ААТ «Бярозаўскі сыра-сырабы камбінат», ААТ «Барысаўскі малочны камбінат» і інш. — Задача нашага мерапрыемства — не прапаганда, а выхаваанне павагі спажываўца да айначыннай прадукцыі, — кажа каардынатар праекта «Малочна-Сакавіты Фэстываль Мінск-2009» Эла МАЦВЕЕВА. — У панаця патрыятычнаму ўваходзіць не толькі запіс у пашпарт і ўмяне размаўляць на нацыянальнай мове, але і павага да ўсяго, што нас акаляе. Нярдзка, пад уплывам рэкламы, беларусы аддаюць перавагу «чужому», бо не ведаюць, што айначынна малочная прадукцыя лепшая за імпортную ўжо і тым, што свежая.

Расія прыпыніла пастаўкі больш за тысячы відаў беларускай малочнай прадукцыі.

Як паведамляюць інфармацыйныя агенцтвы, паводле слоў галоўнага санітарнага ўрача Расійскай Федэрацыі Генадзь АНІШЧАНКІ, прычынай забароны з'яўляецца невыкананне беларускімі вытворцамі патрабаванняў тэхнічнага рэгламенту на малочную прадукцыю. Апошні ўвайшоў у сілу з 17 снежня мінулага года. Генадзь Анішчанка заявіў, што малочныя вытворцы Беларусі неаднаразова папярэджваліся аб неабходнасці выканання патрабаванняў тэхнічнага рэгламенту на малако. У Міністэрстве сельскай гаспадаркі і харчавання Беларусі сцвярджаюць, што ніякіх афіцыйных дакументаў і лістоў з папярэджаннямі аб забароне на пастаўку малочнай прадукцыі не паступала.

Цяпер айначынны вытворцы малочнай прадукцыі вымушаны тэрмінова ўносіць змяненні ў дакументаў, якія суправаджаюць пастаўкі. Як хутка ў іх атрымаюцца вырвацца з «эканамічнай блакіды», скажаць складанам...

— Спадзяёмся, што сітуацыя з нашым прадпрыемствам вырашыцца праз два, ну максімум тры тыдні, — кажа маркеталаг ААТ «Бярозаўскі сырабы камбінат» Дамітрый ХОБАТНЭУ. — Справа ў тым, што да 6 чэрвеня мы экспартвалі на расійскі рынак больш за палову сыроў, якая выпускаем (толькі летас выпусцілі больш за 12 тысяч тон). А сыр, як вядома, не масла, яго можна замарозіць. Тэрмін прыдатнасці складае ўсяго 90 сутак.

Паводле слоў маркеталага, большасць сертыфікатаў, дзевяне якіх зараз прыпынена, Бярозаўскі сырабы камбінат атрымаў напрыканцы мінулага ў і пачатку гэтага года, калі расійскі тэхрэгламент ужо дзейнічаў.

— На нашу прадукцыю былі выданыя сертыфікаты адпаведнасці расійскім нормам якасці. Таму мы вельмі здзівіліся, калі даведаліся, што нам забаранілі ўвозіць прадукцыю на тэрыторыю Расіі. Складваецца ўражанне, што Распашыўнагляд вырашыў увесці квоту для ўсіх беларускіх прадпрыемстваў, а пасля ўжо разбірацца, каго прапусціць адразу, а каго пасля таго, як цалкам перафармуляць дакументаў.

Голас народа «Не!» — малочнай вайне!

Міхаіл БАРЫСОЎ, старшыня Касцюковіцкага райвыканкама: — Шчыра кажучы, я згодны з нашым Прэзідэнтам. Хоць сільна галаву перад расіянкамі. Як вядома, у сёмы час беларусы зрабілі свой выбар на карысць Расіі, але, можа, паспяшылі і час не павердзіў яго правільнасць. Мне падаецца, што Запад не паставіў бы нас так на калені, як гэта цяпер зрабілі «старэйшыя браты» расіяне. Такое маё асабістае меркаванне. Зраўмема, у нас тут на памежжы сярбюскага дачынення і малочнай прадукцыі з Касцюковічым мы валзім а да Бранска. Расіяне нашу прадукцыю хвалілі, былі задаволеныя яе якасцю. Людзі там усё разумеюць, але ўсе мы сталі закладнікамі палітыкі і прыватнага капіталу. І апошняга — у большай ступені. Вядома, на памежжы ў нас нешта зменіцца. Таму што як бы мы тут ні сябравалі, але скажаць крыўду пасля таго, як табе пільнулі ў твар, немагчыма.

Людміла МАЛАКОВІЧ, дырэктар Клімавіцкага хлебазавода:

— Мы звычайна гандлявалі на расійскім памежжы хлебнымі вырабамі і, за адным разам, малочнымі прадуктамі. Яны заўсёды былі запатрабаванымі, расіяне іх чкалі. Я спадзяюся, што ўсё завершыцца мірным шляхам. Таму што гэта справа не толькі вышэйшага кіраўніцтва: яна датычыцца людзей, якіх хочаць спажываць канкрэтныя харчы. Я веру, што мы зноў будзем вазіць хлеб і малако цераз мяжу.

(Працяг тэмы на 2-й стар.)

«Я ў горадзе — адзіны дзед у дэкрэце!»

У Беларусі 8 дзядуляў аформілі дэкрэтны адпачынак па доглядзе ўнукаў. «Звязда» наведвала ўнікальных «нянчаў»

кампенсаваць гэта з унукамі!.. І дзядуля стараецца напоўніць! Саша сама навучылася есці ў 1,5 года, рана пачала хадзіць. Цяпер дзядуля вучыць унучку чытаць (старэйшыя ўжо чытае паўным ходам!). — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». Апрача таго розныя сукенкі і ходзяць па хаце. А я — глядзю, сяджу, хвалю і ў далоні пляскаю!.. Маша, напэўна, мадзляло будзе — так падла ходзіць!.. — Не! — ярычыць Маша. — Я буду альбо ў краме працаваць, альбо ў школе настаўніцай, альбо ў садку выхавальніцай!.. — Самае цяжкае, — кажа Міхаіл Іосіфавіч, — гэта прыдумкаць, чым забавіць дзядзі ці дзядулю. Увогуле, у нас столькі гульняў перагулялі! І ў хованкі, і ў рэгуліроўчыка, і ў «Поле чудаў»... Але адзіная гульня ва ўнучак — гэта «Подоўмі». А

Звязда 16 чэрвеня 2009 г.

Аляксандр Лукашэнка павіншаваў М. Ахмадзінежада з п'ятоўным выбраннем на пасаду Прэзідэнта Ірана

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка павіншаваў Махмуда Ахмадзінежада з п'ятоўным выбраннем на пасаду Прэзідэнта Ісламскай Рэспублікі Іран. Аб гэтым БЕЛТА паведамілі ў прэс-службе беларускага лідара.

«Уз'яўлены, што канструктыўныя беларуска-іранскія адносіны атрымаюч далейшае развіццё, а ўзаемавыгаднаыя стратэгічныя двухбаковыя практыкі будуць паспяхова рэалізаваны на карысць народаў нашых краін», — гаворыцца ў віншаванні.

МВФ можа адобрыць павелічэнне фінансавання для Беларусі

Аб гэтым паведаміла ў эфіры Першага тэлеканала пастаянны прадстаўнік МВФ у Беларусі Наталля КАЛЯДЗІНА.

Кансультацыі паміж Беларуссю і МВФ ішлі з канца красавіка да сярэдзіны мая. «Яны былі няглыбкі, але канструктыўныя. У выніку нам удалося прыйсці да дамоўленасцяў па пытанні завяршэння першага агляду па праграме stand-by. Мы спадзяёмся, што гэта рашэнне будзе падтрымана Саветам дырэктараў, які можа таксама адобрыць павелічэнне фінансавання МВФ для беларускай эканомікі», — сказала Наталля Калядзіна.

МВФ пастаянна ацэньвае рызыкі, звязаныя з абслугоўваннем і вяртаннем доўгу. Паводле слоў прадстаўніка фонду, Беларусь знаходзіцца ў пераважным становішчы ў параўнанні з іншымі краінамі, паколькі да пачатку праграмы яе доўг быў адносна нізкі. «Калі эканамічныя ўмо­вы палепшацца, мы спадзяёмся, што Беларусь зможа абслугоўваць і выплаціць доўг МВФ», — адзначыла яна.

Пры гэтым Наталля Калядзіна нагадала, што срокі МВФ вы­дзяляюцца на паўгаўненне плацежнага балансу. І мэта праграмы МВФ звязана з тым, каб стабілізаваць знешнеэканамічную сітуацыю. «Праесці» гэтыя грошы, на яе думку, немагчыма, паколькі яны па­ступаюць у цэнтробанк і ідуць на паўгаўненне золатавалютных рэзер­ваў. Акрамя таго, праграма знаходзіцца пад пастаянным кантролем супрацоўнікаў МВФ.

БЕЛТА.

Прэм'ер-міністр Расіі Уладзімір Пуцін заклікаў расійскіх чыноўнікаў пры стасунках з беларускімі калегамі быць стрыманымі і не крыўдзіцца

Аб гэтым ён сказаў на пасяджэнні прэзідыума ўрада, перадае карэспандэнт БЕЛТА.

«Нам самім трэба быць больш акуратнымі з выказваннямі, нават калі мы лічым, што маем рацыю», — сказаў Уладзімір Пуцін. Пры гэтым ён дадаў: «Трэба ведаць, што мы гаворым і дзе мы гаворым, працягчы стрыманасць. А крыўдзіцца і ў звычайным жыцці, і ў палітыцы — гэта не самае лепшае развіццё падзей».

На яго думку, у палітыцы неабходна кіравацца зусім іншымі меркаваннямі. «Тут трэба гаварыць аб ітарэсах нашых народаў, дзяржаў, а мы з Беларуссю, як бы там ні было, адзіная сям'я», — падкрэсліў Уладзімір Пуцін.

Расія пацвярджае цвёрды настрой на далейшае пашырэнне ўзаемадзейння з Беларуссю

Расійскі бок пацвярджае цвёрды настрой на далейшае пашырэнне ўзаемадзейння з Беларуссю ва ўсіх сферах двухбаковага супрацоўніцтва ў ітарэсах народаў дзвюх брацкіх краін. Аб гэтым гаворыцца ў раснаўсюджанай заяве МЗС Расіі, перадае карэспандэнт БЕЛТА.

«Наша прычыповая пазіцыя ў тым, што пытанні паставак малочнай прадукцыі павінны вырашацца па лініі адпаведных ведамстваў дзвюх краін у канструктыўным і дзелавым ключчы», — гаворыцца ў заяве МЗС Расіі.

«Бачым у Беларусі надзейнага партнёра і саюзніка», — падкрэслівае расійскае знешнепалітычнае ведамства.

Дзеянні асобных расійскіх чыноўнікаў ствараюць пагрозу Саюзнай дзяржаве

Дзеянні асобных расійскіх чыноўнікаў ствараюць пагрозу існаванню і будаўніцтву Саюзнай дзяржавы. Такую думку ў раз­ме­ве з карэспандэнтам БЕЛТА выказаў на­прям­дз­ма­лі прэс-сак­ра­тар дзяржсакратара Саюзнай дзяржавы Беларусі і Расіі Іван МАКУШОК.

«Гэта якрас тое, што найбольш нас трывожыць, паколькі ў сваіх дзеяннях асобныя расійскія чыноўнікі быццам бы не заўважаюць будаўніцтва Саюзнай дзяржавы, што ў Беларусі з Расіяй не проста до­б­расуседскія, а саюзніцкія адносіны. Яны іх проста не бярдуць у разлік. Пагроза, вядома, ёсць, таму што самі прынцыпы саюзнага будаўніцтва не бярдуць у разлік асобнымі чыноўнікамі. У чый ітарэсас яны пра­вадзяць такую палітыку — гэта асобная гісторыя, але тое, што яна не ў ітарэсас аб'яднання народаў Беларусі і Расіі — гэта бясспрэчна», — сказаў Іван Макушок.

Паводле яго слоў, «калі мы будзем адзіную дзяржаву, то павінны быць і адзіныя правілы гульні». Таму недапушчальна, калі нечаканна адзін з бакоў раптам высталяе нейкія новыя прэтэнзіі. «Не было ж ніводнага наракання ў адрас беларускіх прадуктаў. Наадварот, яны карыстаюцца павышшаным попытам і іх якасць не падлягае сумненню. Забарона на беларускія малочныя прадукты не ў ітарэсас расійскіх вытворцаў. Яна выключна ў ітарэсас расійскіх перапрацоўшчыкаў і больш нікога. Менавіта таму, напэўна, сёння ў эфірах расійскіх радыё­стан­цы­іх чучалі менавіта галасы перапрацоўшчыкаў і перакрушчыкаў, але ніяк не вытворцаў і спажывцоў», — упэўнены прэс-сакратар.

Больш таго, прадукцый Іван Макушок, нават калі існавалі б нейкія складанасці з афармленнем дакументаў, у іх можна было ўпадзіць на нарадах, не выносячы пытанне на шырокую публіку. «Тое, якім чынам усё гэта адбывалася, і тое, наколькі скандальна гэта было зроблена, падобна на звядзенне рахункаў з Беларуссю», — сказаў на заканчэнне субсעדнік.

Дзеянні расійскіх уладаў у сітуацыі з малаком і ў АДКБ сведчаць аб іх прававым нігілізме

Такую думку ў інтэрв'ю карэспандэнту БЕЛТА выказаў вядомы міжнародны адвакат доктар палітаэканамічных навук Аляксей БІНЕЦКІ. «У цэлым сітуацыя мяне як чалавеку, які вырас у ССРС, хоць я і не люблю многія рэчы, якія там былі, незразумелая. Выклікае трывогу тое, што адбываецца цяпер паміж беларускімі і расійскімі кіраўнікамі або расійскімі і ўкраінскімі кіраўнікамі. На ўзроўні народаў у нас процістаян­ня няма, і я спадзяюся, што яго не будзе ніколі. А вось упадныя структуры ў той ці іншай меры спрабуюць нешта даказаць сабе і нам, звычайным грамадзянам», — сказаў Аляксей Бінецкі.

Паводле яго слоў, расійскія службы пастаянна ствараюць штучныя, надуманыя праблемы, і не выключна, што гэта звязана з тым ліку і з карумпансцыяй асобных расійскіх структур. «Сітуацыя, якая складваецца вакол эканамічных адносінаў з Беларуссю, здзіўляе мяне як юрыста. Дзеючы прэзідэнт Расіі некаторы час таму абвясціў барацьбу з прававым нігілізмам. На жаль, тое, што адбываецца ў эканамічнай сферы, — гэта парушэнне прававых асноў. Пакуль, на жаль, беларускі бок не зрабіў прававых дзеянняў. Я маю на ўвазе судовы разбор, звязаны з забаронай на ўвоз малочных прадуктаў. Такая ж сітуацыя перыядычна адбываецца і ў галіне паставак мясепрадуктаў, цукру і г.д.», — адзначыў субсעדнік.

Каментуючы легітымнасць рашэнняў саміту АДКБ у Маскве, Алек­с­ей Бінецкі назваў гэта «парушэннем усіх пастаяноў самой арганізацыі». «Гэта парушэнне прававых нормаў і зневажанне не толькі закону, але і адносінаў, якія склаліся на аснове пагадненнў, распрацава­ных і прынятых усімі бакамі. Значыць, прававы нігілізм мае месца не толькі ў жыцці звычайных грамадзян у адносінах з чыноўнікамі, — але ў адносінах дзяржаў, у прыватнасці ў адносінах з Беларуссю», — рэзюмаваў адвакат.

БЕЛТА.

«Малочны» канфлікт завершыцца на працягу тыдня

Праблема з абмежаваннем увозу беларускай малочнай прадукцыі на тэрыторыю Расіі вырашыцца на працягу тыдня. Такую думку выказаў ў эфіры праграмы «Контур» тэлеканала АНТ памочнік міністра сельскай гаспадаркі і харчавання Казімір РАМАНОЎСКІ.

Пасля таго як у Расіі быў уведзены тэхнічны рэгламент на малако, пачалася перарэгістрацыя. І гэта, паводле слоў эксперта, успрымала ся нармальна, аднак частка прадукцыі праходзіла тэсты ў лабараторы Распажыўнагляда, а частка — у лабараторыі іншых ведамстваў, вынікі якіх сёння не прызнаюцца. Казімір Раманоўскі звязвае гэта з амбіцыямі Распажыўнагляду, які хоча паказаць, што ён вышэйшы за іншыя органы, якія маюць уласныя лабараторыі. Казімір Раманоўскі таксама заўважыў, што за год у Расію экспартуецца беларускія малоч­ныя прадуктаў на \$1 млрд. У той жа час прадстаўнік Мінсельгасхар­ца ўсумніваў у тым, што беларускія прадпрыемствы істотна пацярпець ад абмежаваннў. «Іх магнўтнасць значна большая, чым вырабляецца ма­ла­ка, таму мы можам перапрацаваць малако, што засталоса, на сыры і масла», — сказаў Казімір Раманоўскі.

Зачапіла!

Угар НЭПа?

На жаль, палітыку па выкручванні рук, якую Масква выкарыстала ў дачыненні да Беларусі, абсалютна незаконна павярнуць малочныя рэкі назад ад сваіх межаў, нельга назваць ні новай, ні эканамічнай

«Малочнай вайне», як паспелі ахрысціць аналітыкі гатую недружалюбную акцыю ў адносінах да брацкага народа, папярэд­ні­чалі і іншыя: адключэнне газу ў зямовія халады, выстаўленне бр'ар'уў беларускім цукру і мёсу, прадукцыі аўтапрама… Ды і Беларусь зусім не выключэнне — падоб­на на тое, што такім чынам «весці справы» ў Крамлі ўваходзіць у звычку. Так, аднаго з з'яўлення на экранх тэлевізараў га­лоў­на­га дзяржаўнага санітарна ўрача Расіі спадара Анішчанкі яшчэ даўга будуць падаць мінералізацыя ў сувестна вядомай грузінскай «Баржомі», скальніца віна­ро­бы Малдова, Грузіі і нават індыйскія раджы, у чорнай экспертнай гарбаце жкі кіраўнік Распажыўнагляда быццам бы знашоў нейкага каварнага жучка… Але Індыя далёка, Грузія ўсімі біямі імкнецца ў НАТА і нават мела з Расіяй славяны сутык­нен­ня, а Малдова не будзе з РФ саюзною дзяржаву… Беларусь жа па сёння застаецца адзінай дружалюбнай Расіі дзяржавай-суседкай. Ці ўжо «заставалася»?

Няма ў забароне на пастайкі беларускія малоч­ныя прадукцыі і эканомікі. Якая ж тут эканоміка, калі ва ўтоду неадкладным ітарэсас асобных палітыкаў парушэння міжнародным дамоўле­нас­ці, пад удар ставіцца эканамічная блюпка саюзніка, ушчамляюцца правы ўласных грамад­зян? Спробы апраўдаць, натуральна, абсалют­на непалупрыёмны сярод простых расіян рашэнне проста смеху вартыя. Каментарыі адносна пры­чын канфлікту пакінем палітыкам і палітолагам. Звернемся ўжо да ўра хралогіі.

6 чэрвеня 2009 года Анішчанка забараніў увоз у Расію 500 відаў беларускіх малоч­ных прадуктаў з-за таго, што на іх дагэтуль неафармленыя дакументы ў адпаведнасці з новым расійскім тэхрэгламентам на малако. Пазней кіраўнік Распажыўнагляда заявіў аб намеры забараніць пастайкі яшчэ 800 відаў малочнай прадукцыі. У хуткім часе быў абно­ра­да­ваны спіс з амаль 600 найменшых беларускіх малочных тавараў, продаж якіх на тэрыторыі Расіі забаронены. Праўда, які высветлілася паз­ней, спадар Анішчанка так разышоўся, што ў спіс тавараў частка малочных прадуктаў, якія ў Беларусі ўвогуле не вырабляюцца.

Ад самага пачатку пісьмамі Распажыўна­гляда былі прызнаныя неспраўдлівыя 603 сані­тарна-эпі­дэ­мі­чныя заключэнні і 3 пасведчэнні аб дзяржаўнай рэгістрацыі на беларускую малоч­ную прадукцыю. Асабліваю цікаваасць выклікае той факт, што… гэтыя заключэнні выдаваліся самім Распажыўнаглядам. Атрымліваецца, Анішчанка адмяняў свае ж дакументы і абвінаваў беларусуў ў іх адсутнасці! Не вытрымлівае нія­кай крытыкі і тое, што Распажыўнагляд раптам

прадпрыемства (чакаем у жніўні), абсталяванне ужо будзе закупле­на. Вельмі спадзяёмся на атры­манне сертыфікату еўрапейскага стан­дарта, які дасць нам права па­стаў­ляць сваю прадукцыю ва ўсе краіны свету (еўрапейскі серты­фі­кат прызнаецца ва ўсім свеце). Акрамя таго, з сертыфікатам на руках мы не так будзем залежаць ад Расіі.

Але гэта зусім не значыць, што мы не будзем змагацца за права пастаўляць сваю прадукцыю ў суседнюю краіну. Па-першае, вяртання на прылаўкі беларускай прадукцыі чакаюць самі расіяне, якія паспелі яе палюбіць, па-другое, расійскі рынак заўсёды неаб­ра­ць­на сёння выхэкалі — заўтра там.

Не толькі Бразоўскі сыра­ро­бы камбінат трывае курс на рынак Еўрасаюза. Іх адначыў і ге­неральны дырэктар РУП «Наву­кова-практычнага цэнт­ра Нацыя­нальнай акадэміі навук Беларусі па харчаванні» Зянон ЛОУКІС, супрацоўнік навукова-практычнага цэнт­ра, і інстытута мяса-малоч­най прадукцыі ў прыватнасці, пры распрацоўцы стан­дартаў таксама скіраваныя на Еўропу.

Адны малочныя прад­пры­емствы «эканамічная блакада» закрану­ла ў большай ступені, іншыя — у меншай.

Напрыклад, ААТ «Беллакт» (Ваўкавыск) працягвае пастаўляць у Расію сухія прадукты для дзіцяча­га харчавання і тварог пад ганд­ле­вай маркай «Дамок у вёсцы» ў тых жа аб'ёмах, што і раней.

— На наша прадпрыемства за­барона не распаўсюдзілася, — ка­жа вядучы спецыяліст аддзела маркетынгу ААТ «Беллакт» Тацця­на ЛЫСЕНКА. — Калегам жа,

Варта адзначыць, што ўвесь час, пакуль ра­пор­туваўся малочны канфлікт, не маучалі і па­ры­тыкі. Прычым, як правіла, яны выступалі з за­ва­ямі, што абнадзейвалі. Так, 9 чэрвеня міністр замежных спраў Расіі Сяргей Лаўроў папрасіў не лічыць «малочную вайну санкцыямі супраць Мінска». Пасол РФ у Беларусі Сурыкаў абяцаў хуткае вырашэнне канфлікту, а прэм'ер-міністр Расіі Уладзімір Пуцін у чацвер увогуле заявіў аб вырашэнні праблемы. Аднак, як мы ў чарговы раз пераконаваемся, абяцанкі-цацанкі.

Вось як пракаментуваў сітуацыю дырэктар расійскага Цэнт­ра даследаванняў постіндустрыяльнага грамадства доктар эканамічных навук Уладзіслаў ІНАЗЕМЦАЎ. «Палітычная эліта Расіі пільна прык­ры­та­ў­ны­м дасягненне не­ад­клад­ных фінансавых выгод, а не выкананне доўг­тэр­мі­нов­ых абавязальнасстваў з парт­нё­ра­на, — заявіў ён. — На­ша палітычная эліта не здольная вы­ко­на­ваць дамоўленасці». Іназемцаў падкрэсліў, што Пуцін — дробны бізнэсмен ва ўладзе, нацэлены на канкрэтны фінансавыя выгоды, якія яму цікавыя ў дадзены момант. Закрануючы забарону Распажыўсаюза на ўвоз беларускай малочнай прадукцыі, кіраўнік даследчага цэнт­ра адзначыў, што Расія катэ­га­рычна не мае рацыі і што гэтая забарона вельмі падобная на забарону ў дачыненні да прадук­цыі Малдовы і Грузіі. Толькі тут сітуацыя яшчэ больш дзіўная. Расіі і Беларусі будуць Саю­з­ную дзяржаву, фарміруюць Млыны саюз. Така­я інтэграцыя мае на ўвазе прызнанне ТУ, серты­фі­катаў, стан­дартаў якасці. І калі прадукцыя аднаго з бакоў знімаецца з гандлю, сама ідэя стварэння адзінай мыйтай тэрыторыі і эканаміч­най прасторы становіцца маной і прывторствам, зрабіў выснову палітолаг, назваўшы Гендзя­ра Анішчанку «голасам Пуціна». Іназемцаў дадаў, што сітуацыя паказвае, што ў дадзены момант для расійскай эліты больш выгадна і «святы Анішчанка», чым агульня абарона і Сувес­тная гандлёвая арганізацыя.

На першы погляд могуць падацца не зусім зразумелымі пасажы палітолага пра нейкую фінансавую вы­га­ду ад «малочнай вайны» для кіраўніцтва Расіі. Але калі ўважліва паглядзець зверху яшчэ аднаго ўзрэння кан­дэ­п­тэй — міністра сельскай гаспадаркі Расіі Алены СКРЫЇНІК — могае сьдзецца. Так, у інтэрв'ю радыёстанцыі «Рэха Масквы» Скрынічкі заявіла, што бачыць два напрамкі супрацоўніцтва з Беларуссю ў галіне гандлю малаком і малочнай прадукцыяй. Адзін з іх — інвестыцыі ў малочную галіну дзяржавай-суседкі. Здавалася б, што дронага ў прычынненні інвестараў. Вось толькі інвестыцыі ў беларускія малочныя камбінаты спадарыні Скрынічкі бачыць вельмі спецыфічна: «Нашы буйныя прад­пры­емствы, аграхольднігі будуць купляць заводы на тэрыторыі Беларусі, займацца перапрацоўкай іх малака ў сыр і тварог, а рэалізуюць ужо на тэрыторыі Расіі», — сказала міністр.

Ці то прагаварылася, ці то дала намёк на магчымыя варыянты рашэння малочнай праб­лемы. На во­е эканамістаў такія «інвестыцыі» называюцца райдэрствам — захопам. Толькі дзяржаўнага маштава. Вельмі хачелася б памыляцца. Але ж нешта падобнае мы ўжо пра­ходзілі ў галіне нафтахімічнай прамысловасці. Высталі. Справіліся і на гэты раз. Вось толькі асадак пасля «малочнай вайны» застаецца не самы прыемны.

Сяргей АЛЯКСАНДРАЎ.

«ПІЦЕ, ЛЮДЗІ, МАЛАКО…»

(Заканчэнне)

Пачатак на 1-й стар.

— Наш багаты асартымент сы­ро­ў (17 відаў цвёрдых і 25 відаў плаўленых) беларусы набываюць з задавальненнем. Летас кожная пятая тона прададзенага сыру ў рэспубліцы была бразоўскай. Але вельчынныя прадпрыемствы не дазва­ля­юць нам арыентавацца толькі на ўнутраны рынак. Сваімі аб'ёмамі вытворчасці мы можам перакрыць усё патрэбы рэспублікі ў сыры. А што рабіць астатнім 14 сыра­ро­б­ных камбінатам?

Зачынаць малочныя прад­пры­емствы ніхто не збіраецца, супакой­це мой суразмоўца. Але і на Бразоў­ска­м сыра­ро­б­ным камбінаце скара­ча­юць аб'ёмы вытворчасці ў най­блі­жэйшы час не павялічваюць.

— У нас на прадпрыемстве практычна няма ахдоху. Усё, што застаецца пасля выхату гатовай прадукцыі, адпраўляем на пера­пра­цоўку. А пасля казеін, малочную сыраватку, малочны цукар паспя­хова рэалізуюваем. Казеін, на­пры­клад, шырока запатрабаваны ў краі­нах Заходняй Еўропы, у Пўаднёвай Карзі, Мексіцы, ЗША, Галандыі, у Прыбалтыцы. Цяпер, у сувязі з уяв­д­зеннем з боку Расіі забароны, вя­лі­кую частку малака адпраўляем на перапрацоўку, іншымі словамі, пераарыентуоваем патокі малака ўнутры прадпрыемства з адных ві­даў прадукцыі на іншыя.

Вялікія спадзяванні ускладаюц­та тут і на рынак Еўрасаюза.

— Каб атрымаць права на па­стаў­ку прадукцыі ў Еўрасаюз, нам трэба набыць спецыяльныя абста­ля­ванне, якое вырабляе ў краінах ЕС. Зараз гэта пытанне прагавор­ваецца. Плануем, што да таго ча­су, калі Еўракамісія наведзе наша

думаму, неабходна, як мага хутчэй прыводзіць сваю дакументацыю ў адпаведнасць з расійскімі пра­га­ва­ваннямі.

Паводле слоў намесніка на­чальніка аддзела збыту па Бе­ларусі ААТ «Глыбоцкі малочна­ка­на­сервавы камбінат» Таццяны БАРЫЛА, калі 40 % глыбоцкай згушчонай ішло на экспарт ў Расію.

— Зараз прадукцыя знаходзіцца на складзе. Але дзякуючы працяг­ламу тэрміну прыдатнасці асноў­най прадукцыі, мы, у адрозненне ад прадпрыемстваў, якія займаліся пастаўкамі натуральнай малочнай прадукцыі, можам працаваць на склад. Зараз прывозім дакументы ў адпаведнасць з норма­мі і адначасна шукаем рынкі збыту ў краінах Блізкага Усходу, Азіі.

Таццяна Барыла адзначыла, што ў якасці свайля прадукцыі яны не сумняваюцца.

— У нас ёсць сваё вельмі моцнае лабараторыя. Ні адна партыя тавару не пойдзе за межы краіны неправераная.

Алена НАСКОВІЧ, спецыяліст па маркетынгу ААТ «Слуцкі сы­ра­ро­бы камбінат»:

— Раней на знешняй рынкі мы пастаўлялі 60—70 % сваёй прадук­цыі. Цяпер, у сувязі з зак­ры­ц­ц­ем расійскага боку, аб'ёмы эк­сп­арт­ных паставак знізіліся. Наша прадукцыя мае кароткі тэрмін рэ­алі­за­цыі, таму імкнёмся прадаць яе на ўнутраным рынку. Шукаем іншыя рынкі збыту. У пастайках нашай прадукцыі зацікаўлены прыбалты, украінцы, палыкі. Ведаем, што і ра­сі­я­ны сумуюць бяз нашай акалячкі­на чыстай і якаснай прадукцыі. Яны таксама чакаюць, калі завершыцца гэта непаразуменне.

Надзея ДРЫЛА.

Глоьса народа

Аляксандр КІСЛЯЁЎ, дырэктар Клімавіцкага філіяла Мсці­слаўскага сы­ра­ро­б­на-масла­ро­б­нага за­ва­да:

— Наш філіял — не самастойнае прадпрыемства: мы толькі вырабляем, а кіруюць на­мі з Мсціслава. Таму я не магу даць змястоўны каментар адносна рэалізацыі.

Магу толькі сказаць, што ўсё ўладкуецца, наладзіцца і будзе добра. Мы аформім усё дакументы, якія патрабуюць расіяне, і пойдзе рэалізацыя. Я ў гэтым упэўнены.

Аляксандр КРЫВАНОСАЎ, дырэктар ААТ «Малочныя Горкі» (г. Горкі):

— Мы пакуль не пастаўляем сваю прадукцыю ў Расію. Я цяпер у Маскве і пакуль не магу даваць каментарыя. Але, зразумела, усё гэта непрыемна…»

Міхал АНІКЕЕЎ, старшыня Горацкага райвыканкама:

— Перамога чалавечы розум. І вялікае сярбоства паміж нашымі народамі. Я лічу, што мы, славяне, не маем права на малочныя і іншыя войны.

Мы ж — суседзі. У чацвер я еду на свята ў Расію: раённым цэнт­р Манастырчына адзначае свой юбілей. Таму я скажу сваё меркаванне: трэба жыць дружна, ездзіць адно да аднаго ў гоцы і гандляваць сваімі лепшымі прадуктамі.

Наша горацкая малако карыстаецца вялікім попытам у Расіі. Мы цяпер вокаем у Смаленскую вобласць штодня хлеб, і людзі просяць там і малако. Скажам, што ўсё адновіцца.

Ларыса ПЛМАНОВА, настаўніца з вёскі Канчы Касцюковіцкага раёна:

— Шчыра кажучы, я мала ведаю пра гэта. У чым там сутнасць — што наша малако не пускаюць у Расію? Ну і не трэба! Знойдзем іншыя месцы для рэалізацыі. На варту прадукцыю заўсёды ёсць попыт.

Не трэба, на мой погляд, зашыквіцца на адной краіне. Маўліў, калі не Расія, дык мы прападзім. Не трэба самарыніжацца. Вядома ж, у беларусуў такі менталітэт, што мы гатовыя ступіцца. Але не заўсёды гэта вара рабца. Гэта я вам як педагог скажу і як чалавек з багатым жыццёвым досведам.

Пётр ЛАУНІКАЎ, кіраўнік СВК «Кастрычнік» Мсціслаўскага раёна:

— Усё павінна скончыцца перамір'ем. Беларусы заўсёды гандлявалі малочнымі харчамі ў Расіі, так і павіна быць.

Ці дагэтульчца нашай гаспадаркі, то хваля яшчэ да нас не дак­ці­лася. Але пакуль не ўдарыла — дык яшчэ ударчы. Таму што мы маем 70 % сродкаў менавіта ад вытворчасці малака. І калі грошай гэтых не будзе, то цяжка даведзецца.

Але надзея памірае апошняй. Я мяркую, што мы здолеем знайсці агульную мову з расіянамі.

Таццяна БОНДАР, намеснік дырэктара ААТ «Баўлін гладыш» (г. Магілёў):

— Так, мы цяпер не пастаўляем сваю прадукцыю ў Расію. Але мы рэалізуюем у іншыя краіны, з якімі даўно працуем: у Польшчу, Літву, Украіну, Казахстан.

Вам адказвае Юрыст... ПРАЦА НА ПАЛОВУ СТАЎКІ... У мінулым годзе я закончыла ВНУ і працую на размеркаванні. Нядаўна мне прапавалі працу на 0,5 стаўкі ў другой арганізацыі з даволі высокай аплатай.

«Вучыцеся думаць і не бойцеся памыляцца!..»

Яны мог бы займаць пасадзі кіраўніка і паднімацца па кар'ернай лесвіцы, але аддаў перавагу творчай і навуковай працы і больш частым стасункам са студэнцкай аўдыторыяй. Да яго кніг, прысвечаных вывучэнню народных абрадаў і традыцый, неадназначна ставяцца калегі. Але нічо не адно з выданняў не заляжалося на кніжных паліцах...

— У вас, Іван Іванавіч, якое ў сувязі з «датамі» адчуванне — на кірмаш едзецца ці кірмашу? — Калі я вучыўся ў 10-м класе, у нашай школе наладзілі вечар сустрэчы з выпускнікамі. І прыехалі былыя выпускнікі, якія скончылі школу 30 гадоў таму. Памятаю, даведаўшыся пра гэта, спытаў: няўжо на нашай зямлі ішчы жывуць такія дыназаўры?... (Смяецца. — Н. К.)

— І вось мне самому «крыху за 50». Не паспеў і вокам міргнуць! Памятаецца — напярэдні 2009-га я сказаў, што «дзевятка» многае пераверне ў нашых жыццях. Так яно і здарылася, прынамсі, у мяне... 24 лютага згарэла палова бацькоўскай хаты, і дзвярца абдулоўваць яе па-новаму. Паралельна будзеца і гарадская кватэра. Акрамя таго, адбыліся перастаноўкі на працы, у выніку чаго я мяне з'явілася больш часу для напісання артыкулаў і кніг... Як гэта можна адзіць — як «вяртанне з кірмашу» ці, наадварот, як пачатак нейкага новага адліку — вырашаеце самі.

— Але ў мяне яшчэ, дзякуй Богу, хапае і фізічнай сілы, і разуמוвай, і самае гаўнонае, я яшчэ не страціў здольнасці здзіўляцца. Хоць здзіўляць мяне чымсьці, асабліва ў дачыненні да народнай культуры, да якасвага побыту, цяжка. Але... Вось аднаўлікі разам з сынам і яго сябрамі бацькоўскую хату, і я зноў і зноў рабіў для сябе адкрыццё — які ж разуменьне ў нашых людзей, з якім веданнем будаваў сваё жыццё, які мудра звязваў і замацоўваў усё гэты «вянкі», балкі...

— Мне заўсёды было цікава, што стаіць за кожным складальнікам якасвага жыцця, за тым ці іншым абрадам. Чаму менавіта ў гэты дзень трэба некуды ісці і нешта рабіць? Што за сакрэты за гэтым хаваюцца?.. Крок за крокам я набліжаўся да адказаў. Паўзнімы на свае пытанні і вельмі многае для мяне адкрыў. І адкрываю... Так што пра «вяртанне з кірмашу» гаварыць яшчэ рана. Я пакуль знаходжуся на гэтым «кірмашу» — пакадзі ўжо, агледзеўся, прычыніўся... І пачаў выбіраць. Са смакам, з веданнем справы, з разуменнем...

— Кім бы вы сталі, калі б надарылася магчымасць пачаць усё нанова? — Магчыма, гэта было б звязана з будаўніцтвам, дызаінам, рэалізацыяй нейкіх новых ідэй у гэтым кірунку... Мне падбаецца сам працэс прыдумвання, стварэння, узнікнення ідэй. Да таго ж, я не сквапны: нешта прыдумай — і адразу маю падарыць іншаму... (Смяецца. — Н. К.) І не шкада, таму што мне самому «азарэння» заўсёды хапае. А вось рудніну працу не люблю. Дзякуй Богу, што побач са мной па жыццё ідуць людзі, у якіх хапае і сілы, і цяперна некаторыя мае ідэй увасабляць у жыццё, дапрацоўваць і сістэматызаваць.

— А як вы адчуваеце сябе ў асяродку маладых людзей? — Я абсалютна ніяк не адчуваю сябе, калі знаходжуся па-за гэтым асяродкам. Не магу жыць без ста-сункаў са сваімі студэнтамі, без падсілкоўвання маладой энергіяй. Гэта дапамагае падтрымліваць і фізічную форму, і духоўную, і інтэлектуальную — таму што мозг увесь час знаходзіцца ў чаканні неардынарнага пгпанья... Калі нехта са знаёмых цікавіцца, які мяне ўдзееца «так нядрэмна выглядаеца», адказваю, што для гэтага дастаткова бацьчы перад сабой вочы сваё вучэнне.

— Вы строгі выкладчык? — Кожны раз напачатку семестра, калі адбываецца знаёмства з групай, я вызначаю параметры нашай «гульні», акрэсліваю правілы. Гэтых правілаў прытрымліваюся сам і патрабую таго ж ад іншых. Калі ж нехта «выпадае» з аб'ёмаў, то паўстаюць праблемы... Мой дэвіз у працы са студэнтамі — вучыцеся думаць і не бойцеся памыляцца.

— Ці ёсць будучыня ў навуцы, якой вы займаецеся? — Усё, што мае дачыненне да традыцыйнай побытавай культуры беларусаў, ніколі нікуды не падзецца, не згіне. Натуральна, кола яе носьбітаў звужаецца. Але ж заўсёды знойдзецца хоць адзін, хоць два ці тры чалавекі, якія будуць несці гэтыя веды далей... Яшчэ з канца XIX стагоддзя пра фалькларыстыку, пра народную культуру гаварылі, што яна гіне, што праз 20—30 гадоў сыдзе ў нябыт... А яна жыць. Магчыма, сёння гэтыя працэсы — знікнення носьбітаў — паскорыліся. Але разам з тым у Беларусі дзяржаўнае ўніверсітэцкае культуры і мастацтваў кожны год з'яўляюцца студэнты, якія пачынаюць апантана займацца вывучэннем беларускага фальклору.

— Мане часам папракаюць калегі ў тым, што я перастаў быць фалькларыстам. Але гэта заканамерна з'ява. Бо фальклор — толькі адзін складальнік народнай культуры, які мае непасрэднае дачыненне да сло-ва. Казкі, прыказкі, легенды, паданні, песні... Але песня не можа існаваць сама па сабе — яна жыве ў кантэксце абраду, у кантэксце пэўных атрыбу-таў... Я глыбока перакананы: на сёння народныя традыцыі падрабязна і шыкоўна апісаныя, але... не вывучаныя знутры. Пакуль што культура імяне дзеля нас, а неабходна, каб мы самі існавалі ў гэтай культуры.

— Ці ёсць на Беларусі месцы, дзе вы яшчэ не былі? — За трыццаць гадоў пастаянных паяздак бываў ва ўсіх раёнах. Але гэтага недастаткова. Мая мэта, ма-ра — пабываць у кожнай беларускай вёсцы, паразмаўляць там са сталымі людзьмі... Вось толькі што прыехаў з Кіраўскага раёна, дзе браў удзел у ўрачыстым ходзе да крыніцы. Я ўжо з дзясаткаў разоў там быў і заўсёды знаходжу тое, чаму можна здзіў-ляцца — словы, падзеі, чалавек, штырчы, нюансу, якіх раней не заў-важашу... Сталыя жанчыны ідуць да крыніцы — чатыры кіламетры туды, чатыры — назад. Што іх гоніць — у непагадзь, па бездарожжы? Які дух? Якая філасофія? Можна, некалі мы разгадаем усё гэтыя таемніцы.

— Якое са сваіх дасягненняў вы лічыце самым значным? — «Мая гаўноная роля яшчэ не сыграная». Так звычайна адказа-ваюць артысты. Скажы, што ты чаго-ці праймаў, у чым дасягнуў — і тым самым пера-крэсліў усё дасягненні на будучыню. Таму... Кожны этап майго жыцця — праца ў Беларускай акадэміі наву-к, у Беларускай акадэміі мастацтваў, у акадэміі паслядыпломнай адукацыі, ва ўніверсітэце культуры — дарыў мяне пэўныя перамогі і дасягненні... Я працаваў і з аўдыторнай студэн-таў, і з аўдыторнай выкладчыкаў, і той узаемаабмен, тое ўзаемабага-чэнне ідэямі, якое адбывалася і ад-бываецца, прыносіць мне ні з чым не параўнальную радасць... Паўзнімы падзеямі становіліся выхадзі кніг — кожная з іх дарыла ўсплёск эмоцыі. Мне прыемна, што «Залатыя правілы народнай культуры» перажылі ўжо 5 перавыданняў. Людзі чытаюць — і гэта святая для маеі душы... Толькі-толькі выйшла першая кніжка «Літніх святых», на пад'ёжкуе — другая.

Дарчы, нікі паклон і вельзгарная падзяка газеце «Звязда» — за тое, што дала магчымасць працаваць з вялікай чытацкай аўдыторыяй. Ме-навіта ў «Звяздзе» выйшаў цыкл маеі публікацый з пытаннямі і ад-казами пад рубрыкай «Забытае? Новае? Вечнае!». На падставе та-каго завочнага дыялогу з чытачамі абавязкова павінна з'явіцца кніжка «Беларуская традыцыйная культу-ра ў пытаннях і адказах».

— У такім выпадку, чым збі-раецца парадаваць нашых чы-тачоў у найбліжэйшы час? — Гэта пакуль што сакрэт, але так і быць, скажу... Хану часова ад-сы ад сур'язных рэчун і рэалізаваць адну нечаканую ідэю — парава-жаць на тэму эратызму ў беларускай культуры. Наяўнасць у нас элемен-таў эратызму заўсёды мела мэтай стымуляванне нарадзэннага дзіцця. Гэта вельмі цікава, вельмі складаны і вельмі далікатны аспект, да таго складана вывучаць. У нас жа сёння многа чамусьці ўпэўнены, што ў купальскую ноч хлопцы і дзяўчаты прысягаюцца, скакалі праз вогнішча, а потым беглі ў жытці, ці цячю куды-небудзь, і там чышліцца да раніцы... Не было такога і не магло быць!.. Затое, скажам, каб атрымаць добры ўраджай агрукі, дарослы жанаты мужчына перад тым, як засяць гра-ду, павінен быў поўнацю распра-нуцца. А пасля пасадзі праз тую са-мую граду павінен быў пацалавацца з жанкай... Але не буду больш нічога расказваць — у хуткім часе чытачы самі пра ўсё даведваюца.

— Хто ці што натхняе вас у творчасці і ў жыцці? — Усе, што побач са мной — калі гаварыць пра блізкі асяродак... У працы ж самы вялікі стымул — тое, што я бачу ў ваках сваіх студэнтаў.

— Вы — ішчаслівы чалавек? — Не трэба блятаць ішчасце і фартуну. Ішчасце — тое, што заў-чэны ў тваіх руках. Я спрабую ішчаслівы чалавек, прычым, прак-тычна па ўсіх «кірунках». Ні адзін год свайго сьвядомага жыцця не патраціў дарэмна. У найбліжэйшай перспектыве хацелася б завяршыць працу над доктарскай дысертацыяй — гэта таксама будзе нейкай лагіч-наа кропка ў тым, чым займаўся з задавальненнем.

Ну а калі ўсёвышні падарыць мне яшчэ гадку двадцаць, буду лічыць, што усё, аб чым некалі ма-гоў расказаваць, я ўжо змайцаў і спраўдзілася.

Наталія КАРПЕНКА. Рэдакцыя газеты «Звязда» далучаецца да ўсіх віншаванняў, якія атрымаў і ішчы атрымае гэ-тымі днямі Юлія, і зыцьцём яа моцнага здароўя, творчых поспе-хаў і асабістага ішчасця!

«Приорбанк» Открытое акционерное общество

г. Минск, ул. В. Хоружей, 31-А

Table with 6 columns: № п/п, Наименование статьи, Символ, Пункт применения, 2008 год, 2007 год. Section: КОНСОЛИДИРОВАННЫЙ БУХГАЛТЕРСКИЙ БАЛАНС на 1 января 2009 года.

Table with 6 columns: № п/п, Наименование статьи, Символ, Пункт применения, 2008 год, 2007 год. Section: КОНСОЛИДИРОВАННЫЙ ОТЧЕТ О ПРИБЫЛИ И УБЫТКАХ за 2008 год.

Table with 11 columns: № п/п, Наименование статей капитала / Наименование статей капитала, Символ, Уставный фонд, Эмиссион-осzczędności, Резервный фонд, Наполненная прибыль, Фонды переменованной статьи баланса, Всего капитал, Доля меншштва, Всего капитал. Section: КОНСОЛИДИРОВАННЫЙ ОТЧЕТ ОБ ИЗМЕНЕНИИ КАПИТАЛА за 2008 год.

Table with 11 columns: № п/п, Наименование статьи, Символ, Уставный фонд, Эмиссион-осzczędności, Резервный фонд, Наполненная прибыль, Фонды переменованной статьи баланса, Всего капитал, Доля меншштва, Всего капитал. Section: КОНСОЛИДИРОВАННЫЙ ОТЧЕТ О ДВИЖЕНИИ ДЕНЕЖНЫХ СРЕДСТВ за 2008 год.

Table with 6 columns: № п/п, Наименование статьи, Символ, Пункт применения, 2008 г, 2009 г. Section: КОНСОЛИДИРОВАННЫЙ ОТЧЕТ О ДВИЖЕНИИ ДЕНЕЖНЫХ СРЕДСТВ за 2008 год.

ца па дамоўленасці паміж работнікамі і наймальнікам. Гэта азначае, што пра-трабаваць такога рэжыму працуюнага часу вы не можаце, а можаце толькі спрабаваць дамоўцца, і калі наймаль-нік згодзіцца з вамі, пераход на няпоў-ны працоўны час будзе аформлены адпаведным загадам.

Эсць выпадкі, калі наймальнік аб-авязаны ўстанавіць работніку няпоўны працоўны дзень ці няпоўны працоўны тыдзень. Так, калі просьба аб гэтым па-ступіла ад цяжарнай жанчыны, жанчы-ны, якая мае дзіця ва ўзросце да ча-тырнаццаці гадоў (у тым ліку, калі яна зна-ходзіцца на яе ўтрыманні), работніка, які ажыццяўляе догляд хворага члена сям'і

ў адпаведнасці з медыцынскім заклю-чэннем, то наймальнік абавязаны пайсці насустрач і адмовіць не мае права.

Пры прыёме на працу па сумяшча-ніцтве наймальнік абавязаны ўстанавіць няпоўны працоўны час, паколькі ў ад-паведнасці з артыкулам 345 Працоўнага ко-дэкса працяглае працуюнага часу для сумяшчальнікаў не можа перавышаць павінны нармальнай яго працягласці.

Інавадам у адпаведнасці з медыцын-скім заключэннем таксама наймальнік абавязаны ўстанавіць няпоўны пра-цоўны час як пры прыёме на працу, так і потым, калі з'явіліся падставы для гэта-га (медыцынскае заключэнне). Пры гэ-тым жаданне інавада працягваць працу

АУДИТОРСКОЕ ЗАКЛЮЧЕНИЕ независимой аудиторской организации ИООО «Эрнст энд Янг» по консолидированной финансовой отчетности «Приорбанк» ОАО, подготовленной по итогам деятельности за 2008 год

Акционером и Наблюдательному Совету «Приорбанк» ОАО Национальному банку Республики Беларусь

Полное наименование: Иностранное общество с ограниченной ответственностью «Эрнст энд Янг».

Сокращенное наименование: ИООО «Эрнст энд Янг».

Местонахождение: Республика Беларусь, Минск, 220004, ул. Короля, 51, 2 этаж, офис 30.

Лицензия на осуществление аудиторской деятельности № 022000/0416677 (общий аудит) выдана Министерством финансов Республики Беларусь 25 июля 2005 года сроком на 5 лет.

Лицензия на осуществление аудиторской деятельности № 11 (аудит в банковской системе) выдана Национальным банком Республики Беларусь 15 сентября 2005 года сроком на 5 лет.

УНП 190616051

Аудируемое лицо

Полное наименование: Открытое акционерное общество «Приорбанк», в дальнейшем «Банк».

Сокращенное наименование: «Приорбанк» ОАО.

Местонахождение: Республика Беларусь, Минск, 220002, ул. В. Хоружей, 31-А.

Свидетельство о государственной регистрации № 12 выдано Национальным банком Республики Беларусь 12 июля 1991 года.

Мы провели аудит прилагаемой консолидированной финансовой отчетности Банка как банковского холдинга, составленной в соответствии с требованиями законодательства Республики Беларусь, за период с 1 января по 31 декабря 2008 года включительно.

Согласно критериям, определенным в Инструкции о порядке осуществления надзора за банковской деятельностью на консолидированной основе, утвержденной Постановлением Правления Национального банка Республики Беларусь № 15 от 24 января 2007 года, консолидированная финансовая отчетность Банка как банковского холдинга включает финансовую информацию «Приорбанк» ОАО и его дочерних организаций, СООО «Райффайзен Лизинг» и УП «Дюм Оффис 2000».

В соответствии с Инструкцией по составлению консолидированной финансовой отчетности Национальным банком Республики Беларусь № 12 от 24 января 2007 года, утвержденной постановлением Совета директоров Национального банка Республики Беларусь № 80 с последующими изменениями и дополнениями, годовая консолидированная финансовая отчетность «Приорбанк» ОАО как банковского холдинга состоит из:

- Консолидированного баланса Банка на 1 января 2009 года (Форма 1);
— Консолидированного отчета о прибыли и убытках Банка за 2008 год (Форма 2);
— Консолидированного отчета об изменении капитала Банка за 2008 год (Форма 3);
— Консолидированного отчета о движении денежных средств Банка за 2008 год (Форма 4);
— Примечаний, включая описание существенных аспектов учетной политики и прочие пояснения.

Аудит информации, изложенной в пояснительной части Примечаний к консолидированной финансовой отчетности «Приорбанк» ОАО за 2008 год, проводился только в отношении пунктов 1, 2, 3, 1—3, 15, 4, 1—4, 4, 10, 1—4, 10, 3, 4, 10, 7, 4, 12, 4, 13, 5, 6, 1—6, 4, 7.

Указанная годовая консолидированная финансовая отчетность была подготовлена руководством Банка в соответствии с Законом Республики Беларусь от 18 октября 1994 года № 3321-ХІІ «О бухгалтерском учете и отчетности», Инструкцией по ведению бухгалтерского учета в банках, расположенных на территории Республики Беларусь, утвержденной постановлением Совета директоров Национального банка Республики Беларусь от 19 сентября 2005 года № 283, «Инструкцией по составлению консолидированной финансовой отчетности Национального банка Республики Беларусь и банками Республики Беларусь», утвержденной Постановлением Совета директоров Национального банка Республики Беларусь от 21 марта 2008 года № 80 с изменениями и дополнениями, и другими нормативными правовыми актами Национального банка Республики Беларусь, действующими в отчетном периоде.

Ответственность руководства

Ответственность за подготовку и представление данной годовой консолидированной финансовой отчетности, прилагаемой на 44 листах, несет руководство Банка. Данная ответственность распространяется на разработку, внедрение и поддержание надлежащего функционирования системы внутреннего контроля, которая должна обеспечивать подготовку достоверной консолидированной финансовой отчетности, не содержащей существенных искажений в результате ошибок или недобросовестных действий; выбор и применение надлежащей учетной политики, а также обоснованных оценочных значений.

Ответственность аудиторской организации и описание аудита

Наша обязанность заключается в том, чтобы на основе проведенного аудита выразить мнение о достоверности данной консолидированной финансовой отчетности во всех существенных отношениях.

Мы руководствовались требованиями Закона Республики Беларусь «Об аудиторской деятельности» от 8 ноября 1994 года № 3373 и провели аудит в соответствии с Правилами аудиторской деятельности, утвержденными Министерством финансов Республики Беларусь. Данные правила обязывают нас соблюдать нормы профессиональной этики, планировать и проводить аудит таким образом, чтобы обеспечить достаточную уверенность относительно наличия либо отсутствия существенных искажений в представленной консолидированной финансовой отчетности.

В ходе аудита нами были выполнены аудиторские процедуры для получения аудиторских доказательств, подтверждающих значения и раскрытия информации в консолидированной финансовой отчетности. Отбор аудиторских процедур осуществлялся на основании профессионального суждения с учетом оценки риска существенного искажения консолидированной финансовой отчетности в результате ошибок или недобросовестных действий. При оценке риска существенного искажения консолидированной финансовой отчетности нами рассматривалась система внутреннего контроля «Приорбанк» ОАО с целью планирования дальнейших аудиторских процедур в зависимости от оцененных рисков, а не для выражения мнения относительно эффективности функционирования этой системы.

Аудит также включал оценку правомерности примененной учетной политики, обоснованности оценочных значений и общего представления консолидированной финансовой отчетности.

Мы считаем, что в ходе аудита нами были получены достаточные и надлежащие аудиторские доказательства, которые могут являться основанием для выражения аудиторского мнения.

Аудиторское мнение

По нашему мнению, указанная выше консолидированная финансовая отчетность достоверно, во всех существенных аспектах, отражает финансовое положение Банка как банковского холдинга по состоянию на 1 января 2009 года, результаты его финансово-хозяйственной деятельности и движение денежных средств за год по указанной дате в соответствии с Законом Республики Беларусь от 18 октября 1994 года № 3321-ХІІ «О бухгалтерском учете и отчетности», «Инструкцией по ведению бухгалтерского учета в банках, расположенных на территории Республики Беларусь», утвержденной Постановлением Совета директоров Национального банка Республики Беларусь от 19 сентября 2005 года № 283, «Инструкцией по составлению консолидированной финансовой отчетности Национальным банком Республики Беларусь и банками Республики Беларусь», утвержденной Постановлением Совета директоров Национального банка Республики Беларусь от 21 марта 2008 года № 80 с изменениями и дополнениями, и другими нормативными правовыми актами Национального банка Республики Беларусь, действующими в отчетном периоде.

Прочие аспекты — ограничения по использованию

Прилагаемая консолидированная финансовая отчетность не имеет своей целью представление финансового положения и результатов деятельности банковского холдинга в соответствии с принципами или методами бухгалтерского учета, общепринятыми в странах и иных административно-территориальных образованиях помимо Республики Беларусь. Соответственно, прилагаемая консолидированная финансовая отчетность не предназначена для лиц, не знакомых с принципами, процедурами и методами бухгалтерского учета, принятыми в Республике Беларусь.

Квалификационный аттестат аудитора Министерства финансов Республики Беларусь № 0000738 от 14 мая 2003 года, без ограничения срока действия;

Лашенко Павел Анатольевич
Директор ИООО «Эрнст энд Янг»

Свидетельство о соответствии квалификационным требованиям для осуществления аудиторской деятельности в банковской системе № 8 от 28 октября 2004 года, без ограничения срока действия (дата последнего тестирования 14 ноября 2008 года).

Квалификационный аттестат аудитора Министерства финансов Республики Беларусь № 0001513 от 6 июля 2007 года, без ограничения срока действия;

Лобан Оксана Геннадьевна
Заместитель директора по работе с клиентами ИООО «Эрнст энд Янг»

Свидетельство о соответствии квалификационным требованиям для осуществления аудиторской деятельности в банковской системе № 35 от 12 декабря 2007 года, без ограничения срока действия.

Дата аудиторского заключения: 26 мая 2009 года.
Место выдачи аудиторского заключения: г. Минск, Республика Беларусь.
Дата получения аудиторского заключения аудлируемым лицом: 26 мая 2009 года.

Временно и.о. Председателя Правления
Директор ИООО «Эрнст энд Янг»

Никанорова Л.В.
Лашенко П.А.

Ласкутны чуд будзе сімвалам аховы горада

Магілёўскія майстрыкі ствараюць покрыва «Салют Перамогі».

Тачына Пятранка — бібліятэкарка па прафесіі, але яшчэ ў дзяцінстве авалодала майстэрствам упрыгожваць бедную на фарбы жылёвую прастору. Маці і сёстры навучылі яе вышыць крывымі і бісерам, вязач, плесці рабіць «рышэль» і шыць.

Цяпер любімы заняткаў Тачыны — складаць са звычайных ласкуткі тканіны прыгожыя карціны. Дзеля папулярнасці ласкутнага шыцця і каб зрабіць роднаму Магілёву падарунак да 65-годдзя вышывалення ад заахонікаў і Перамогі, Тачына і тры яе сяброўкі вырашылі зрабіць вялізнае покрыва. Праект падтрымала Магілёўскае абласное грамадскае аб'яднанне «Рускі дом».

«Салют Перамогі» аб'яднае быць вялікім: ён будзе складзены з трох палотнічаў агульнай шырыні амаль у 7 метраў. Вышыня — больш за 20 метраў. У цэнтры покрыва — вялікі старажытны герб Магілёва. І далей мазаіка з квадратаў, кожны з якіх — самастойны твор з багаццем фарбаў і выкарыстаннем разнастайных тэхнік рукладзельля.

На адным — апликацыя Радуцы, на іншым вышыты верш мясцовай паэтыкі Раісы Смалкоўскай пра 23 гераічныя дні абароны Магілёва, на трэцім вытканы рукі, складзеныя ў малітве. Фантазія не ведае межаў: яркая карта Беларусі і ордэн Перамогі з традыцыйнымі гваздыкамі, а побач — пяшчотныя ружовыя ружы і тэмнічкая чорналіловая зорка шчасця.

Майстрыкі робяць блокі дома, а штотыдзень збіраюцца разам, каб далей па квадратах складаць магілёўскае покрыва. Для покрыва, якое мяркуецца прадэманстраваць публіцы падчас урачыстасцяў у гонар вышывалення Магілёва і ўсёй Беларусі, яны зрабяць 65 квадратаў — гэта сімвалічная лічба.

Аднак праца над покрывам будзе працягвацца яшчэ год, да юбілея Перамогі. Старшыня «Рускага дома» Юрый Валубуеў разаслаў лісты ў пасольствы са зваротам да землякоў у іншых краінах браць удзел у добрым пачыне, а таксама на прадпрыемствы лёгкай прамысловасці з просьбай дапамаг-

чы рукладзельніцам тканіны для працы.

Многія бачыць у Магілёўскім покрыве сімвал абароны горада ад бед, хвароб і напасты. Іншыя — магчымасць прадэманстраваць магілёўчанам старажытнае майстэрства ласкутнага шыцця. Рукладзельне зноў становіцца модным і актуальным: як антырэсурсавы лекі і антыкрызісны заняткаў.

Тачына робіць неверагодна малаўнікі карціны з... кавалкаў мужчынскай галышуткаў, якія набылі за зусім сімвалічны грошы на стокавых распродажах! Майстрыха пераконвае, што ў будзённым жыцці заўсёды ёсць месца прыгожаму, якое абароніць свет ад нядобрага.

Ілона ІВАНОВА.

...Як тварылася ПАЭТЫЧНАЕ СЛОВА

Залатое жыта: зборнік вершаў паэтаў Магілёўшчыны ўклад. Л.М. Галубовіч. — Мінск: Літаратура і Мастацтва, 2009. — 128 с.

Калектыўныя зборнікі паэзіі ўспрымаюцца чытачом не заўсёды прыхільна. Нават у тым выпадку, калі пад адной вокладкай аб'яднаны вершы маладых аўтараў. А што ж рабіць, калі ў калектыўнай кніжцы — творы класікаў ці майстроў паэтычнай нівы? І ўсё ж мне здаецца, што зборнік «Залатое жыта», які паяндаў асобныя раздзелы-кнігі Аркадзя Куляшова «На паміліярды кіламетры», Аляксея Пысіна «На чуйным провадзе саломы» і Анастасію Сербантовіч «Плч кнігаўкі», здабудзе прыхільнасць чытачоў — сапраўдных аматараў паэзіі. Па-першае, падбор вершаў, зроблены ўкладальнікам — паэтам і крытыкам Леанідам Галубовічам, дае магчымасць напоўніць уявіць маштабы паэтычнага таленту і Куляшова, і Пысіна, і Сербантовіча. Напрыклад, у раздзеле «На паміліярды кіламетры» народнага паэта Беларусі Аркадзя Куляшова суседнічаюць легендарныя вершы «Бывай...» («Бывай, абуджаная сэрцам дарага!» Чаму так горка, не магу я зразумець...», «Ліст з палоню», паэма «Варшаўскі шлях». Па-другое, кнігам-раздзелам папярэднічаюць уступныя артыкулы. Словы пра Аркадзя Куляшова належыць незабыванаму Варлену Бечыку (яго даўно напісанае эсэ «Урокі Куляшова» — яшчэ і напамін пра тое, што сапраўднае, шчырае, эмацыянальнае выверанае слова крытыка жыве доўгія гады). З Аляксеем Пысіным паруч — слыны літаратурназнаўца Дамітры Бугаёў («Дабрыня і спадгалівасць былі яго сутнасцю»). Развагамі пра паэзію Анастасію Сербантовіча дзеліцца Леанід Галубовіч.

Кніга «Залатое жыта», выдданая ў РВУ «Літаратура і Мастацтва», бачыцца мне паэзіяй яшчэ і таму, што сапраўдным, пранізіва-шчырым вершаваным радком нагадвае: пра вялікіх паэтаў не забываюцца, іх неумірочная творчасць — у полі зроку пакаленнаў наступнікаў, імях розных чытачкіх пакаленняў. Аркадзь Куляшоў пайшоў у жыццё ў 1978 годзе, Аляксей Пысін — у 1981-м, Анастасія Сербантовіч — у 1970-м... Перагортваеш старонкі «Залатога жыта» — і ўсе яны перад табою як жывыя. «Не прыпыняйся, не жахайся, слова!» / Хай адвечорак доўгім ценем лёг... / Магчыма немагчыма размова / Датуль, пакуль магчымы маналог... (Аркадзь Куляшоў). Між іншым, аўтару паэтычных раздзелаў кнігі аб'ядноўвае і іх малая радзіма — Магілёўшчына.

Кастусь ЛАДУЦЬКА.

ЗАСЦЕРАГЧЫСЬ З ДАПОМАГАЙ БАЛЕТА

можна ад любых нечаканасцяў і непрыемнасцяў, як гэта зрабілі героі спектакля, які вяртаецца на сцэну Вялікага тэатра оперы і балета Беларусі. Балет «Марная засцярога» ў пастаноўцы нямецкага харограффа Дзітмара Зайферта з'явіўся ў афішы тэатра ў 2003 годзе. А потым чапайся рамонт з адсяленнем трупы.

Балет вяртаецца на адноўленую сцэну на радасць публіцы. Радасць будзе, па-першае, ад таго, што сам спектакль лёгкі, вясёлы, нясе добры настрой. Па-другое, ад таго, што балет вяртаецца і яго можна будзе бачыць у натуральных умовах роднага тэатра.

Дарэчы, пераняты ў тэатры пасля рамонту ацаніў харограф Дзітмар Зайферт, які спецыяльна працаваў з артыстамі перад тым, як ён атрымаў другое жыццё ў беларускім тэатры. Таму што змены ў спектаклі могуць яраць быць звязаныя з новымі артыстамі, якія будуць у ім танцаваць. Дыкарыці засталіся ранейшыя. А дух балета... Паспрабуем адчуць цяпер, калі «Марная засцярога» будзе паказана на адноўленай сцэне.

Ларыса ЦІМОШЫК.

«Маладзечна-2009»

НАТАТКІ ФАНАТКІ

Частка I (важная): «Песня ўва мне»

Трошкі асабістага. Напачатку трэба шчыра прызнацца: я з'яўляюся фанаткай беларускай песні. Мне не сорамна ў гэтым прызнацца! Так, беларуская песня запала ў маю душу з самага дзяцінства, калі да нейкага раённага агляду наш вакальны ансамбль рыхтаваў «Цячэ вада ў ярок» пад пільным наглядом дарослых. Настаўніцы сачылі за тым, каб мы не блыталі куплеты, правільна вымаўлялі словы, але мала думалі пра тое, што ў вуснах школьнік легкадумны змест носіць амаль што... крмінальны характар. А можа, яны проста не ўнікалі? Але, напэўна, менавіта тады я адчула, што ў беларускай песні ёсць нешта такое загадкава-парадаксальнае, прывабна-інтымна-забароненае, нібыта той райскі плод.

О-о, я шукала і павіла яе, дзе толькі можна. І, трэба прызнацца, усё яшчэ займаюся гэтым. Кручу ручку радыё, каб злавіць пакладзеныя на музыку словы матчынай мовы. Нічога заганана ў гэтым не бачу: у той жа Вільні ўключыць радыё — па-лёгку спаваюць! У Варшаве — свае «пэсэні», ва Украіне... Ды ўгадаць жа яшчэ расійн трэба з іх патрыятычным настроем. А ў нас — 75 працэнтаў «патрыятычнага» эфіру, а «фанацець» асабліва і няма пад што (у сэнсе, каб пра каханне на адной з самых спеўных моў свету спявалі).

Вось таму лячу на крылах надзеі ў Маладзечна, дзе беларускую песню спяваюць ужо на 10-м фестывалі. Але калі пачынецца да тых заснавання нацыянальнага песеннага фестывалю, то ўсе 16 гадкоў набеглі. Цяпе пакаленне ўдзячных слухачоў выхавана на беларускай песні. Ды і спевакоў.

Задумліва

Я маю на ўвазе зараз не столькі зорак з радыйнага ды ТБ-эфіру. А найперш тых юнакоў і дзяўчат, якіх песня беларуская будаваць жыццё дапамагае. Якія дзкуючы ёй збіраюцца ў «зоркі» трапіць. Яны становяцца ўдзельнікамі конкурсу, а назіраць за спаборніцтвамі вельмі цікава. Праўда, раней гэта магла рабіць уся краіна, калі нацыянальны конкурс маладых выканаўцаў па тэлебачанні паказвалі. Менавіта ён быў адной з галоўных падзей маладзечанскага фестывалю паходзе задумы Міхаіла Фінберга, калі ў 93-м усё толькі пачыналася. Для маладых было важна, што іх убачыць уся краіна: адзін з законаў «раскруці» артыстаў сцярджае, што калі цябе няма ў тэлевізавы, то, значыць, цябе няма ўвогуле. І так паступова ў нас з'явіліся Іна Афанасьева, Ірына Дарафеева, Ларыса Грыбалева, Дамітрый Качароўскі, Руслан Аляхно...

Сёлета ўсё было зроблена насперак логіцы гэтага «варожага» шоу-бізнесу: канкурсантаў паказалі на гала-канцэрце, усё оптам, праўда, назвалі пераможцаў. Гран-прый атрымаў мясцовы хлопц, студэнт Універсітэта культуры Аляксандр Салаўёў, першую прэмію журы прызначыла Ульяне Шэлах, салістыцы Магілёўскай абласной філармоніі. Уладальніцай другой прэміі стала яе зямлячка, Маргарыта Халатава, маркетолог па прафесіі. Трэцюю прысудзілі ўраджэнцу Гомельскай вобласці Дзянісу Вяршэньку. А публіка, глядзячы на іх, маладых, хатніхных, прыгожых, відаць, павіна была адчуць, што яна страціла, калі не чула іх спевы ў зале... А мы, журналісты, адчулі сваю асабістую важнасць: нам належала распавесці пра тое, як конкурс адбываўся.

Зрэшты, наконт таго, што конкурс праходзіў у зале Палаца культуры, сёлета мала хто пашкадаваў: з ранняй надвор'е ў Маладзечне не асабіла хатня на святэ. І нейкія сумненні закрэслілі ў душу: магчыма, беларуская песня — загадкавы прыродны працэс, на які немагчыма уплываць мэтаанакіравана. Складуцца абставіны — яна і будзе.

Схаваўшыся ад дажджу, я чакала сустрэчы з будучыняй беларускай песні ў асобе канкурсантаў. Была інтрыга ў сёлённым конкурсе: можна было убачыць і паслухаць прадстаўніцы Беларусі на конкурсе «Славянскі базар у Віцебску» Андрэя Коласава. Эгіпта надта чакалі — у праграмы імя было. Але высветлілася, што Андрэй вырашыў «не сваяцкі» раней прызначанага часу і заняцца больш

грунтоўна падрыхтоўкай да адказнага міжнароднага конкурсу. Яго зразумець можна. Ды і віцебскі конкурс паказвае тэлебачанне, у адрозненне ад рэспубліканскага маладзечанскага. Ой, выбачайце, ён лічыцца нацыянальным. А гэта вельмі асаблівы статус...

Горача

Варта было паглядзець на канкурсантаў, якія выходзілі на сцэну і спаборнічалі паміж сабой ў духу тыха. Слухала іх і думала: якія адказныя людзі. Прыехалі з розных абласцей, рыхтаваліся, з ранняй яшчэ рэпетыцыю з Нацыянальнага канцэртнага аркестрам правалі, нерваліся.

Усе як адзін падрыхтаваліся, касцюмы падрабаль прыгожыя, што хлопцы, што дзяўчаты. Хто — у народным стылі, хто ў модным, а хто ў бліскучым. У нейкі момант нават паддалося, што больш шанцаў будзе ў тых, хто ў бліскучым: уявіце сабе беларускую песню ў стылі «танца жывата». А цяпер супрацьпастаўце вобразы «сямідзясятны вяртаюцца». У каго больш шанцаў?.. Не ўгадаеце. У таго, каго адначыць журы.

А яно мела прафесійны погляд на будучы артыстаў: найперш важна ўменне падрабаль конкурсную песню ды вакальны здольнасці паказаць. Але нават непрафесіяналам рэзалі спеціяльныя песні ды месцамі дзіўнае для беларускай мовы вымаўленне. Ну вось жа, васьць дзевяціх патрэбны нацыянальны конкурс: яшчэ адзін урок мовы для моладзі.

СотаБЕЛТА.

— Гэты фестываль набыў свой змест, сваю важкасць, — падкрэсліў першы намеснік міністра культуры Уладзімір Рылатак. — Ён выхоўвае нашу моладзь. Выканаўцы вучаць новыя беларускія песні.

Нават самі пішучы і выступаючы на суд глядачоў. І тры ўнікальныя бады самыя складаныя пытанні: з аднаго боку, фестываль беларускай песні павінен спрыяць з'яўленню новых песень, мэта быццам дасягнута, аўтар — малайчына. Але з іншага боку — якасць песень, якія потым гукаць са сцены, мяжуе з самадзейнасцю і наўрад ці будзе выхоўваць густ.

Тады чаму атрымалася так, што ніхто не падказаў, не параў маладому чалавеку, якой павіна быць конкурсная песня? Нехта ж займаўся іх падрыхтоўкай пасля таго, як іх адраблялі на месцовым узроўні? Нама запэўнівалі, што да адбору канкурсантаў сёлета падыходзілі з усёй адказнасцю — кожная вобласць вызначалася сама і накіроўвала сваіх прадстаўнікоў у сталіцу. У адпаведнасць з мясцовым густам. І добра, калі ён ёсць у тых, хто выбірае і кансультуе спевакоў. А калі не? Можа, тады ўсё ж варта прызначыць кардынатара конкурсу, які ішчы на ўзроўні адбору зможа нешта параіць, падказаць? Калі нас усё-такі цікавіць вынік не толькі дзеля раздачы прызоў, а яшчэ і вынік у сэнсе

якаснага канцэрта, у якім ні за што і ні за каго не сорамна.

Надзеяна

Члены журы, пасля таго, як зрабілі сваю справу, вельмі ахвотна разважалі менавіта пра крызіс жанру беларускай песні, пра які сёння гавораць спецыялісты.

— Звярніце ўвагу, калі канкурсанты звяртаюцца да сапраўднай музыкі, — напрыклад, Лучанка спяваюць — яны пераўвасабляюцца, — заўважыў кампазітар Эдуард Зарыцкі. — Не толькі нейкі вобраз нясуць, але набываюць чысцейшыя інтанацыі. Гэта ўжо зусім не тое, чым калі яны спяваюць самапальныя дваровыя песні на трох акордах. Уявіце, якая цяжкасць рабіць аранжыроўку для аркестра, там калі няма на чым расці. Пра вельмі важна, каб звярталіся да добрай песні. Зараз жа ў нас любы можа стаць аўтарам уласных песень. А якія яны? Разуменне, не кожны малады чалавек можа загаць песню ў кампазітар. Яны выкручваюцца такім чынам, што самі складаюць нейкія песні. Безумоўна, спачатку трэба адсочваць маладых на мясцовым узроўні — там жа ёсць свае паэты, ёсць прафесіяналы ў музыцы. Трэба, каб найперш узровень паэзіі ацанілі: ці можна выходзіць з такімі вершамі да людзей? Зараз прыймаюцца філармоніі адчыняюцца падтрыскаючыя цэнтры, якія адказваюць за падрыхтоўку маладых спевакоў. Конкурс гэты, натуральна, патрэбны, ён шмат гадоў жыве. Конкурсы патрэбны ў прынцыпе: чым іх болей, тым лепш. Маладым трэба сябе паказаць, яны не могуць варыцца ў сваім саку. Ім трэба вучыцца, а дзеля гэтага глядзець, як робяць іншыя.

Дынаміка ў нас не вельмі добрая: адметныя песні не з'яўляюцца. Вядома, ёсць пэны конкурснай, ёсць песні для задавальнення, — укладніце музыкант, аранжыроўшчык Уладзімір Качанца, заслужаны артыст Беларусі. — Калі абаірацца толькі на глядзячкі сімпатыі, то глядзачым патрэбныя забавы. А прафесіяналам патрэбна развіццё жанру. І калі будзем арыентавацца толькі на глядзячкі сімпатыі, то скоцімся да дыскацэнай танцавальнай музыкі. Ад гэтага і адбываецца крызіс. Каб развіваць мастацтва, людзі не павіны думаць, колькі яны заробяць грошай. Тры трэба думаць толькі пра творчасць, тады песня будзе развівацца. А гандляр музыкай потым скрадуць і пакладуць знаходкі сабе ў кішаню. Але гандляр музыкай павіны зразумець, што не будзе ў каго красці, калі не будзе развівацца сур'ёзнае стаўленне да мастацтва. Цяжка ўдыхнуць жыццё ў мёртвавараджанае.

— У песні можна выказаць усё, які ў влікай сімфоніі, — упэўнены Юрый Гільдзюк, мастацкі кіраўнік Белдзяржфілармоніі. — Мне не было складана вызначыцца ў сваіх сімпатыях. Таму што на першым месцы прафесіянале стаўленне да справы. Мае перавагу той, у каго выбраны лепшы рэпертуар, што насамрэч адпавядае конкурсу, той, у каго лепшая музыка падрыхтоўка і талент. Вядома, эстраднае песня, які любіць мастацтва, не можа быць без дапамогі прафесійнаму музыканту, аранжыроўшчыку, арэжысру. Для мяне толькі незразумела: як можа аднаму спяваць пад акампанементам «мінус»? Я думаю, што некалі з цягам часу гэта павіна ўвогуле знісці. Таму што мы маем шудоўныя музыканты, выдатны аркестр, і ні пра якія «мінусы» не павіна ісці гаворка. На конкурсе мусіць быць толькі жыць гук! Выйгралі тыя, хто ўмее валодаць сваім голасам, хто ўмее выявіць слова ў песні, а яго, як вядома, не выкінеш. Радавала тое, што добрыя песні, добрыя словы, пакладзеныя на музыку добрымі кампазітарамі, у рэпертуары пераможцаў былі.

Сур'ёзна

За пераможцу Аляксандра Салаўёва не сорамна. Адчуваецца сур'ёзна падрыхтоўка: мала таго, што тата музыкант, дык яшчэ сам 12 гадоў займаўся ў маладзечанскай эстраднай студыі ў кампазітара Алены Атрашкевіч.

За пераможцу Аляксандра Салаўёва не сорамна. Адчуваецца сур'ёзна падрыхтоўка: мала таго, што тата музыкант, дык яшчэ сам 12 гадоў займаўся ў маладзечанскай эстраднай студыі ў кампазітара Алены Атрашкевіч.

казваючы та тэлебачанні. Які б ні быў цудоўны тэлеведучы Уладзімір Салаўёў, але яго кнігі не карыстаюцца папулярнасцю такой, як кнігі Акуніна, якая ўвогуле не паказваюць на тэлевізавы. Кніга — той радкі тавар, які купляюць ці не купляюць таму, што яна падабаецца ці не падабаецца. І галоўнае, што ёсць людзі, якім мае кнігі падабаюцца. Хоць мяне не любяць тых, хто сёння іх піша ці пра іх распавядае. Мяне лічыць тупагалоўным, мяне ніхто не любіць з мэтраў. Але калі фантастыка — тое, што робяць яны, то гэта нештава. Таму мяне не хочацца быць сярод фантастаў».

У Дамітры Глухоўскага на сённяшні дзень тры кнігі. Яны прынеслі яго... Калі ўгадаць тыражы, то, напэўна, няма. «Метро 2033» быў выддана накладам больш за 300 тысяч асобнікаў. «Метро 2034» — больш за 250 тысяч. Зразумела, трэба брощуціцца, каб працэс дэведзалася як мага больш людзей, каб потым яны купілі, выкілаі свае грошы. У гэтым сённяшнім модным аўтарам вельмі добра далапаюць сучасныя тэхналогіі, веданне прылагодзіць «пярэ». І ўменне ўгадаць таму.

На маю думку, сапраўдна літаратура ад несапраўднай адрозніваецца жорст тым, што яна імкнецца «ўгадаць», яна проста адлюстроўвае стан чалавека ў той ці іншы перыяд жыцця, тую ці іншую эпоху, яна імкнецца адказаць на пытанні, якія непакояць грамадства, а без адказу на іх яно не будзе рухацца далей...

Ларыса ЦІМОШЫК.

«МЕТРО», ЯКОЕ КАЦІЦЬ

Як вызначыць, ці маець ты справу з сапраўднай літаратурай? Расійскі модны літаратур Дамітрый Глухоўскі, які працуе ў жанры фантастыкі, адказаў на гэтыя пытанне так: «У літаратуры ёсць рэчы, якія праходзяць цэнз часам, а ёсць тыя, якія не праходзяць. Ёсць рэчы, якія не вытрымліваюць праверкі памяццю. У кнізе павіна быць прыгажосць, ці яна павіна нейкую эмоцыю будзіць. Калі кніга прысвечана падзеі, ці беганне, ці страляніне, яна не чапляе і забываецца. А кніга, якую ўгадаваць праз дваццаць гадоў і стоецям раіш пачытаць, ці яшчэ ў школьную праграму яе ўключаць — вось яна і становіцца класікай».

Залатыя словы. Тым больш цікава іх пачуць ад чалавека, які не толькі піша, але і вельмі цікава сябе праоувае на кніжным рынку. Пра гэта сведчыць візіт гэтай асобы ў Беларусь — дзеля прэзентацыі сваёй кнігі «Метро 2034». Уявіце сабе: усё ў Расіі кажучы пра крызіс, а адзін літаратур у гэты ж час актыўна праоувае сябе на рынку, прычым не толькі сваёй краіны, але і суседніх, дзе таксама чытаюць па-руску. А можа таму так актыўна і праоувае, што... Кніжкі радуюць аўтара не толькі тады, калі яны выходзяць, але і калі прыносіць паўны даход. А каб найбольш прадаць, ндрэна і аўтограф-сесію наладзіць.

Хоць, вядома, сам Глухоўскі на прэзентацыі сваёй кнігі раў зацікаўленым маладым людзям не займаюцца літаратурнай справай, калі яны хочучы зарабіць грошы. Маўляў, калі паміраюць гандляры, то можна хутчэй «падняцца» матэрыяльна.

— Пра грошы я не думаю, калі пачынаю пісаць «Метро 2033». Няма большага глуп-

ства для пісьменніка-пачаткоўца, чым думка пра тое, што ён можа разбагацець на кнізе. Над «Метро 2033» я працаваў пяць гадоў. А прынесла мне яна 1000 долараў напачатку. Безумоўна, у нейкі момант грошы знаходзяць чалавека, які займаецца сваёй любімай справай. Звычайна поспех прыходзіць, калі працягваеш гнуць сваю лінію, і калі робіш гэта добра, — запэўнівае Глухоўскі. — «Метро 2033» мела цяжкую гісторыю, прайшла цярпствы шлях да зорак, ніхто яе не выдаваў напачатку, я яе змясціў у інтэрнэце, потым прыгнучу ўвагу да сябе выдавецтва «Эксмо», якое выпусціла першы тыраж, не жадаючы ўкладвацца ў рэкламу. Потым зацікавіўся выдавец папулярнай літаратуры, які валодае інтэрнет-рэсурсамі. Год таму я ад яго сшыўо. «Метро 2034» — мой незалежны праект, якім зараз займаецца выдавецтва «АСТ». Але ён дэманструе, што можна гэта рабіць без аніякай падтрымкі. Бо такое ж туржэ, які мне зараз зрабіла выдавецтва, я мог арганізаваць для сябе сам.

Раней пісьменнікі стваралі, не думуючы пра тое, ці стануць яны класікамі. Яны пісалі — і аддавалі ўсе свае сілы гэтай справе. Сённяшнія класікі (якія хочучы імі быць) аддаюць перавагу сённяшнім прызнанню, а не пасмяротнаму. «Прыемна, калі на тваю прэзентацыю прыходзяць прыгожыя дзяўчаты. І што, я павінен выбіраць інашэ жыццё, мякыцца па паўдавальным памяшчаннях? Мне здаецца, у нашу матэрыялістычную эпоху наўрад ці хто пагадзіцца на такое».

Зрэшты, жанр ёсць, і ён даволі папулярны сярод пэўнага кола чытачоў. І ёсць у ім свая класіка.

— Але сёння ў нашай фантастыцы нічога не адбываецца. Аўтары, якія ёсць, мяне наогул не ўспрымаюць. На дух не пераносыць, лічыць, што я такая лялька, якую нехта запіхнуў у тэлевізар, таму яе кнігі купляюць. Але людзі не купляюць кнігі пісьменнікаў, які па-

самымі разнастайнымі з'явамі мастацтва, але, у першую чаргу, прыгожым пісьменствам — ужо друкаваліся ў кнізе «Пяляванне ў райскай даліне» (1995), другія — напісаныя нядуна, але цалкам падрадакаваныя не толькі стылістыцы ранейшых твораў, але і нейкаму вельмі спецыфічнаму, толькі Разанаву уласціваму рытму разваг, для якіх характэрна парабалічнасць.

Той, хто добра абазнаў у яго паэзіі, ведае, што адным з любімых разназых вівазай, якія наскрэзь праінае яго паэзію, з'яўляецца страла. Для эсэістычных жа яго твораў больш падыходзіць вобраз буераганга: думка, пранясеная між зямлі і неба,м, вяртаецца быццам бы ў тое ж, ці амаль у тое ж месца. Я прафесійны літаратурназнаўца, засведчу: новая кніга Алеся Разанова — першы і адзіны на сённяшні дзень уласна беларускай падручнік па тэорыі літаратуры. Што не перашкаджае ёй, тым не менш, заставацца і кнігай актуальнай.

ФІЛІТАСЯ ПАЎСЯДЗЕННАСЦІ

Месяцы два таму ў мяне забалеў зуб. Забалеў дзіўна — па начах, калі сплю. Вызначыць, які — не магла, бо калі прачыналася, ён як быццам бы і сцішваўся... Змучыўшыся ад недасыпу, пайшла да ўрача. «Які зуб у цябе баліць?» — пытаецца яна. А я і не ведаю, што казаць.

казваючы та тэлебачанні. Які б ні быў цудоўны тэлеведучы Уладзімір Салаўёў, але яго кнігі не карыстаюцца папулярнасцю такой, як кнігі Акуніна, якая ўвогуле не паказваюць на тэлевізавы. Кніга — той радкі тавар, які купляюць ці не купляюць таму, што яна падабаецца ці не падабаецца. І галоўнае, што ёсць людзі, якім мае кнігі падабаюцца. Хоць мяне не любяць тых, хто сёння іх піша ці пра іх распавядае. Мяне лічыць тупагалоўным, мяне ніхто не любіць з мэтраў. Але калі фантастыка — тое, што робяць яны, то гэта нештава. Таму мяне не хочацца быць сярод фантастаў».

У Дамітры Глухоўскага на сённяшні дзень тры кнігі. Яны прынеслі яго... Калі ўгадаць тыражы, то, напэўна, няма. «Метро 2033» быў выддана накладам больш за 300 тысяч асобнікаў. «Метро 2034» — больш за 250 тысяч. Зразумела, трэба брощуціцца, каб працэс дэведзалася як мага больш людзей, каб потым яны купілі, выкілаі свае грошы. У гэтым сённяшнім модным аўтарам вельмі добра д

СКАНВОРД

Склаў Андрэй МІХАЙЛАЎ.

Сканворд (13 чэрвеня). Па гарызанталі: Фрэйндліх. Арсенал. Дукач. Век. Ішак. Акаліна. Апад. Анкара. Нарад. Клодт. Драп. Росіс. Газета. Гарка. Бос. Тар. Чыгун. «Аўрора». Зуб. Садоўнік. Раса. Ангар. Абат. Рота. Сказ. Зарадка. Па вертыкалі: «Пулкава». Эрмітаж. Конус. Партос. Алі. Каравай. Энас. Шар. Снарад. Алак. Гара. Насадка. Абоз. Дно. Нерат. Лінка. Таз. Акант. Чэк. Лета. Сары. Лярд. Аркебуза. Нуда. Тонус. Прас. Бажніца.

Варта паглядзець

Успомніць кожнага

Дзень вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў заўсёды будзе сімвалізаваць незалежнасць нашага народа.

У кінатэатрах Мінска пройдуць тэматычныя паказы фільмаў, прысвечаных гэтай знамянальнай даче. А ў прасторным фазе кінатэатра «Перамога» (адзінага ў Беларусі відэавіснанага прадпрыемства, якое ўваходзіць у міжнародную асацыяцыю «Еўропа Сінема») сёння распачнецца фотавыстава-рэквіем «Памяць». Вош што раскажае аб выставе старшыня праўлення фотаклуба «Мінск» Яўген Казюля:

— Прыгавдаю адну з апошніх сустрэч з б'ялым ваенным карэспандэнтам Міхаілам Пятровічам Ананьіным. Сярод святочнага люду, упрыгожанага кветкамі і бляскам баявых узнагародаў, нетаропка ішоў ён — невысокі, у мехаватым пінжаку і з нязменным старым, пацёртым партфелем у руках. Глядзячы ардынска пільны блі пераходзілі рамячыным фотопаратам. Часам, прыкмічыўшы цікавую сітуацыю, ён па-малодому ўскідаў камеру, фатаграфавая, нешта запісваю. І ніхто не ведаў, чаго каштуе яго кожны такі выхад. Кантузія ваенных часоў і праз дзесяцігоддзі нагадвала аб сабе. А на маю параду пабачыць сябе Міхаіл Пятровіч спакойна, без пафасу сказаў: «Гэта мой абавязак — пакінуць памяць аб людзях вайны».

Неўзабаве ў архіве фотаклуба «Мінск» сабраўся бяцэнны фонд работ фатографу Беларусі, Расіі, Украіны, Літвы, Латвіі. І калі ўзнікла ідэя стварэння выставы да 65-й гадавіны вызвалення Беларусі, мы ўспрынялі гэта як наш абавязак перад ветэранамі Вялікай Айчыннай вайны, якія не дажылі да сённяшняга свята. Рыхтуючы выставу, мы вырашылі пабач з дакументальнымі здымкамі паказаць творчыя работы аўтараў, якіх у розныя часы кранула тэма вайны, яе наступстваў, тэма вызвалення.

Хачу звярнуць увагу на фотаздымкі 1974 года: бясконцыя калоны ветэранаў вайны запоўнілі галоўны праспект Мінска. Угледзець у іх твары і запомніць іх. Прайшоў трыццаць пяць гадоў, і кожны год бязлітасна куля часу выбывала з гэтых шарэнгаў тых, каму не давялося дажыць да ліпеня 2009 года. І няхай выстава-рэквіем «Памяць» будзе падставой прыгадаць іх паіменна.

КАНСТАНЦІН РАМАНОЎСКІ.

ХАЦЕЎ «АШЧАСЛІВІЦЬ» 2154 ЖАНЧЫНЫ

На вул. Даннай у Брэсце супрацоўніца міліцыі зацікавіў «Мерседэс-Бенц» індывідуальнага прадпрымальніка. Зазірнулі ў аўтамашыну — а там 2154 трыкажаныя касцюмы для жанчын. Документаў на тавар не было, і яго канфіскавалі. Касцюмы ацэнены больш чым у 312 млн рублёў.

УЗЯЛІСЯ ЗА ЯДЛОВЕЦ

Жыхар Брэста заявіў у міліцыю, што нехта ўкраў з магілы яго цесця 4 кусты ядлоўцы. Апошнім часам найчасцей крадуць тую, а цяпер узсяліся і за ядловец.

СЫМОН СВІСТУНОВІЧ.

Галоўны рэдактар У. НАРКЕВІЧ. РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛІГІЯ: І. БАРАНОЎСКІ, С. ГРЫБ, У. ЗІДАНОВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), Л. ПАХМАНЕНКА, С. ПРОТАС (намеснік галоўнага рэдактара), С. РАСОЎЛЫКА, Л. РЫЖАНКОВА (першы намеснік галоўнага рэдактара), Л. СІДОРЫЦКАЯ, А. СЛАНЕЎСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК, Л. ЦІМОШЫЦ, І. ШУЧУЧАНКА.

НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкая, 10-а.

ТЭЛЕФНЫ: прыёмнік — 287 19 19 (тэл./факс); аддзель: п'яніца — 287 18 64, падпіскі і распаўсюджвання — 287 18 36, 287 18 51, кюрдына — 287 19 68, скартатрыя — 292 05 82, адказных за выпуск дадатку: «Чырвоная змена» — 292 44 12; «Мясцовае самакіраванне» — 292 21 03, уласных карэспандэнтаў: у Брэсце: 20 37 98, Віцебску: 43 23 74, Гродне: 43 25 29, Гомелі: 74 13 92, Баранавічах: 47 26 02, Магілёве: 32 74 31; бухгалтэры: 292 22 03; прыём рэкламы тэл./факс: 287 17 79, e-mail: reklama@zvyazda.minsk.by, рэдактар рэкламнага аддзела — тэл./факс: 292 04 52.

WWW.ZVYAZDA.BY

EMAIL: info@zvyazda.minsk.by

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нсуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў, іх меркаванні не з'яўляюцца супадзеннем з меркаванням рэдакцыі. Рэдакцыя па сваім меркаванні адбірае і публікуе адрасаваныя ёй лісты. Перадрук матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі.

Транспартная філасофія

«ПРЫКОЛ»

Мужчына з пенай ля вуснаў і шалёным позірк пачаў распрацаваць у гарадскім аўтобусе. Няхутка, але абавязкова адначасова, ён сцягнуў з сабе майку, світар і куртку. Ведаю дакладна, што гэта было надта важна для яго — прынамсі, з такім імпатом і ўвагай ён аддаваўся гэтай справе. Небаракка задумаў нешта, зразумелае толькі яму аднаму.

Пасажыры адрозу прадман-стравалі сваё асуджэнне: пагрэбавалі такім суседам, адзін за адным з крэслаў узяліся тры чалавекі, стаячыя побач з вар'ятам таксама хутка накіраваліся да тэкса. А ён, не заўважаючы рэакцыі натоўпу, апантана працягваў разбірацца са сваім адзеннем. Цяпер мужчына старанна аддзяляў сцягнутую куртку ад світара і разгладжваў майку. Гэтыя рэчы нешта нагадвалі яму і будзілі, здаецца, непрыемныя ўспаміны. Мужчына пачаў разраджана смяяцца. Злавесная ўсмішка агаліла гнілыя зубы. Мне таксама стала страшна і непрыемна глядзець на яго. Але я не скранулася з месца і працягвала сядзець насупраць дзівака.

На наступным прыпынку ў салон уляцел сам кіроўца аўтобуса.

— Хуценька выйшаў адсюль! Бачыш дзверы? Я сказаў, выйшаў! — яго палец указваў вар'ята на выхад.

На ўсялякі выпадак кіроўца не падыходзіў блізка да распрагнутага мужчыны. А той, раптам схяманушыся, пачаў хуценька апрацаваць.

— Прабачце, калі ласка, я больш не буду, — зусім не па-вар'яцку апраўдваўся мужчына з пенай ля вуснаў. — Мне трэба да вакзала даехаць, я магу пасведчанне паказаць, толькі не выганяйце.

— Я сказаў, нікуды ты не паедзеш! І ніхто не паедзе, пакуль ты не выйдзеш! — працягваў крычаць кіроўца. — Бачыш дзверы? Выходзь, я паўтары!

— Добра, дайце толькі зашпіліцца, — дрыготкімі рукамі мужчына шукаў гузікі на куртцы.

— Людзі чакаюць — не бачыш? Давай правальвай!

Небаракка сунуўся да выхаду і нязграбна чапнуўся за пасажыраў: «Прабачце, калі ласка, я не хацеў, Прабачце, калі ласка, мне да вакзала трэба было. Прабачце, не даказала ж тэма была. Прабачце?».

І ніводнага слова ў адказ, толькі гідлівая позірк.

— Пісі! — з выклікам крыкнуў услед мужчыну кіроўца і пайшоў за руль.

Аўтобус спакойна ўздыхнуў. Апусцельныя крэслы хутка запоўніліся пасажырамі, і кожны зноў задумаўся пра сваё.

На наступным прыпынку ў салоне расчыніліся толькі прыдзінныя дзверы. Хітра пасміхаючыся, кіроўца назіраў у люстэрка, як дзве людскія плыні кінуліся да адзінага выхаду і ўваходу адначасова — адна плынь знутры аўтобуса, другая — з прыпынку. Сутыкаючыся ў дзвярах, пасажыры зваліліся, ляліся, але ніхто і не думаў саступаць дарогу іншаму. А кіроўца глядзеў і пасміхаўся. Калі ўрэшце плыні рассмакталіся — выйшлі ўсе, каму трэба, і ўвайшлі ўсе, хто хацеў, — расчыніліся і астатнія дзверы.

Кіроўца чакаў рэакцыі. І яна была. Яшчэ доўга пасажыры абмяркоўвалі «непаладкі транспарту», «нахабства», «лянтю» і «папуцце гумару кіроўцы». Хто смяяўся, хто злавяўся, хто крычаў, хто нават тэлефанаваў знаёмым і распаўядаў «прыкол». Гэта была паездка. А нядзе зусім недалёка мужчына з пенай ля вуснаў шукаў дарогу да вакзала.

Я выйшла на наступным прыпынку і пайшла пешшу. Не хачу ездзіць з пісімамі.

ТАЦЫЯНА САЛДАЦЕНКА.

Інфарм-укол

5 міфаў аб здароўі

Медыкі выкрылі некаторыя з агульнавядомых міфаў аб здароўі.

1. Міф: расцяжка перад спартыўнай трэніроўкай прадуклівае траўмы.

Факт: не існуе доказаў гэтаму сцвярджэнню. Наадварот, даказана, што расцяжэнне цягліцы на працягу 30 секунд перад практыкаваннем фактычна аслабляе яе. Цяпер перад любой трэніроўкай эксперты рэкамендуюць лёгкі бег трушком на працягу 5-10 хвілін.

2. Міф: ужыванне яек прыводзіць да падвышэння ўзрону халестэрыну ў крыві.

Факт: у 1960-70-х навукоўцы звязалі халестэрын у крыві з хваробай сэрца і абвінавачвалі ў гэтым яйкі. Падчас апошніх даследаванняў выяўлена, што рызыка сардэчна-сасудзістых захворванняў залежыць ад высокага ўтрымання насычаных тлшччаў у харчовым рацыёне. А яйкі ўтрымліваюць усяго 1,6 грама насычаных тлшччаў, тады як нават у кубку малака двухпрацэнтнай тлшчцаў яе больш — каля 3 грамаў. Лепш вярвацьца ўтрыманне халестэрыну ў іншых прадуктах, якія вы ўжываеце кожны дзень.

3. Міф: раг нельга прадукліваць.

Факт: паводле звестак Цэнтра па барацьбе і прадукцыі хвароб, палова ці нават больш усіх смяротных выпадкаў раку выклікаецца неспрыяльнымі сацыяльна-бытавымі умовамі і умовамі навакольнага асяроддзя, а таксама няправільнымі ладам жыцця, якія ўключаюць няяснае харчаванне, шкодныя звычкі і разбалансаваны ражым. Вы можаце прадукціваць у сабе рак, адмовіўшыся ад палення, прысутнасці ў загэзаваных месцах, вялікіх дозай алкаголю. Трымайце сваю вагу пад кантролем і ў разумных межах, ешце садзвіну і гародніну п'яць або больш разоў у дзень, аддавайце перавагу ў ежы нялётным прадуктам і будзьце фізічна актыўнымі. Тады вы зведзеце ў сабе рызыку гэтай страшнай хваробы да мінімуму.

4. Міф: пасля галення валасы адрастаюць хутчэй і становяцца грубымі і цёмнымі.

Факт: апошняе клінічнае даследаванне параўнала рост валасоў на пагальных участках з ростам у тых месцах, дзе іх звычайна не голяць. І паводле вынікаў даследавання, валасы пасля галення адрасталі абсалютна такімі ж па структуры і не хутчэй. Проста са скуры валасы вырастаюць з тупой вяршыняй, таму

новы валас здаецца таўсцейшым за астатнія. А цяменьшы здаецца толькі таму, што не паспеў яшчэ вырасці на сонцы.

5. Міф: вы павінны выпіваць восем шклянак вады ў дзень.

Факт: у рэкамендацыі, напісанай спецыялістамі нацыянальнага даследчага савета ЗША, гаворыцца, што для забеспячэння нармальнага метабілізму дарослага чалавека ў дзень неабходна выпіваць у сярэднім 2,5 літра вады. Насаміром навукоўцы падлічылі, што вялікая частка вадкасці ўтрымліваецца ў ежы, якую мы ямо. Гэта значыць, мы атрымліваем штодня досыць вадкасці пры паўсядзённым спажыванні сокаў, малака і іншых напояў.

Як пазбавіць зубы ад жоўтага налёту?

Прыгожая ўсмішка любога чалавека робіць больш прывабным. Але для гэтага ў першую чаргу патрэбныя здаровыя зубы і натуральны колер эмали. Кава, чорная гарбата і нікацін надаюць зубам жаўтаватае адценне. Звычайныя пасты ад яго не пазбавяць. Як жа быць?

Запомніце, адбелванне зубоў і выдаленне жоўтага зубнога налёту — не адно і тое ж. Далёка не ўсе штаталогі ўхваляюць адбелванне. Прычына ў тым, што для гэтай працэдурі выкарыстоўваюцца хімічныя прэпараты, якія ўтрымліваюць пераксід вадароду і кіслоты. Яны «спальваюць» тканіны зуба, робяць яго далікатным, а эмаль — друзлай. У выніку зубы ад гэтага псуваюцца.

Лепш за ўсё выкарыстаць спецыялізаваныя зубныя пасты. Трэба чаргаваць пасты, якія адбелваюць, з пастамі, якія ўтрымліваюць фторысты прэпарат, і пастамі з парадонталагічнымі эфектамі. Калі вы заўяты кюрэц, аматар кавы і моцнай гарбаты, то думаць аб выдаленні жоўтага зубнога налёту вам давядзецца хоць бы раз у паўгода, затым інаўне можа перайці на сваю звычайную, любімую зубную пасту.

Акрамя штодзённай чысткі зубоў, часцей грызіце яблыкі і моркву. Як нядаўна вызначылі ўрачы, умоўнае вады і перашкаджае ўзнікненню жоўтага налёту кукуруза. Так што ўключайце яе ў свой рацыён у выглядзе зярнят, крупы або мукі.

16 чэрвеня

1834 год — нарадзіўся Аляксандр Карлавіч Ельскі, беларускі гісторык, этнограф, краязнаўца, пісьменнік. Даследаваў эканамічную гісторыю Беларусі, 10 тысяч гісторыка-краязнаўчых артыкулаў пра Беларусь. Асноўныя фундаментальныя працы: «Пра беларускую гаворку», «Адам Міцкевіч у Беларусі», «Беларуская літаратура і бібліяграфія» і інш. Сябар і першы біяграф В. Дуніна-Марцінкевіча. Аўтар вершаў і працінак твораў на беларускай мове. У 1864 годзе ў вёсцы Замосце Пухавіцкага раёна стварыў літаратурна-краязнаўчы музей. На беларускую мову перакладаў творы А. Міцкевіча і іншых пісьменнікаў. Выдаў зборнік «100 прыказак, загадак, выдумаў і гавенд для карысці беларускага народа».

1880 год — рускі афіцэр Аляксандр Мажайскай падаў прашэнне аб выдчы яму патэнта на вынайздыны ім «паветра-плавальны снарад» (самалёт), які быў пабудаваны ў натуральную велічыню ў 1883 годзе.

«Язык — самая небяспечная зброя: рана ад мяча загойваецца лягчэй, чым рана ад слова».

Педра Кальдэрон (1600—1681), іспанскі драматург.

ФЛОРБОЛ — ГЭТА ГУЧЫЦЬ ЯК ГОЛ

Новае грамадскае аб'яднанне зарэгістравана дзямі ў Мінгарвыканкаме. «Федэрацыя флорбола» будзе займацца развіццём новага для нас віду спорту. Флорбол — разнавіднасць хакея з мячом у закрытым паміжаннямі. Гульні ўпершыню з'явіліся ў 1986 годзе ў Швецыі, а са снежня 2008 года прызнана МАКАМ алімпійскім відам спорту.

У Беларусі флорбол з'явіўся восенню 2005-га, калі на базе Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта фізкультуры сабралася група энтузіястаў і прыступіла да што-тыднёвых трэніровак. І ўсяго праз год айчыны флорбол дасягнуў першага поспеху на міжнароднай арэне. На Спартакіядзе народаў Беларусі і Расіі ў Смаленску каманда, якая складалася з навучанцаў дзіцячых дамоў, заняла другое месца.

У ліпені 2008 года ў фізкультурна-аздаруленчым комплексе «Атлант» адбылася прэзентацыя і першаў у нашай краіне афіцыйная сустрэча па флорболе паміж зборнай Беларусі і Адкрытай флорбольнай лігі (Санкт-Пецярбург). У складзе нашай каманды ў матчы прынялі ўдзел зоркі беларускага хакея Міхаіл Грабоўскі і Віталь Коваль, а кіраваў дружнай вопытны хакейны спецыяліст Андрэй Сідарэнка.

У найбліжэйшы час чэмпіён БФЛ мінска «Вендэзэта» паедзе на прадстаўнічы турнір у горад Навашына (Ніжагародская вобласць), а ў Мінску пройдзе міжнародны дабрачыны турнір па флорболе з удзелам каманды з Беларусі, Славакіі, Расіі, Украіны, Латвіі, Літвы. Завершыць турнір дабрачыны канцэрт з удзелам зорак эстрады, а таксама аукцыён прадметаў ад лепшых айчынных спартсменаў, сродкі ад якіх пойдуць на развіццё Беларускага Нацыянальнага рэгістра тыпіраваных донараў конага мозгу.

Алена АУЧЫННІКАВА.

На гэтым полі кветкаў не злічыць і верас тут імішу сваю шапочку — здаецца, ўсё забыць...

А з-пад зямлі вайна глядзіць у вочы. Пякуць асколкі з глыбіні зямлі, Балаяч, асколкі снарадаў — Гэта зямля не ведае раллі І птушка тут ад цышыні няме.

Мне чуюцца ў гэтай цышыні Свіст куль, матораў рык і плач жаночы... Нябёсы дораць покрыві той зямлі, А з-пад зямлі вайна глядзіць у вочы.

(Адзін з гэтых здымкаў зроблены ў каліццы на Святым полі бліз Баранавічаў. За мінулыя стагоддзі не было такой вайны на нашай зямлі, якая не пакінула тут чарговыя салдацкія магілы, траншэі, асколкі снарадаў — такі лёс гэтага поля на стратэгічнай вышыні. Другі здымак зроблены за некалькі кіламетраў ад Святога поля і падводзіць да высновы, што ўсю нашу беларускую зямлю можна назваць адным Святым полем, дзе памяць пра вайну жыве ў сьвядомасці і ў наваколлі).

Святы Лука, які ўшаноўваецца 16 чэрвеня, названы Ветрункім, таму што на працягу ўсяго дня назіралі ветравыя плыні: «На Лук'яна, напярэднякі Мітрафана (17 чэрвеня) не кладзіць спаць рана, заўважы, як вецер дзьме — калі з поўдня, значыць, ярыяны дадучь добры ўраджай», «На Луку паўднёвы вецер — да ўраджая ярыных, паўночна-заходні — да сырога лета, усходні — да хваробай».

У гэты дзень чкалі «добры» вятроў: «На Лук'яна паўднёвы вецер — да ўраджая ярыны, паўночна-заходні — да вільготнага лета, усходні — да хваробай, паўночна-усходні — да дажджю, шкодных для жыта, паўднёвы — усюму добры рост».

Вецер лічылі «дыханнем зямлі». Разбуральную сілу ветру, выкліканага дзеяннем дзіявольскай сілы, супрацьстаялі спрыяльнаму, «добраму» ветрыку, які ўзняўся ад дыхання анёлаў. Нашы продкі верылі ў тое, што моцны вецер — гэта душы грэшнікаў, якія ўвесь час «носяцца» над зямлёй, не знаходзячы сабе спакою і прытулку. Лычылася, што вецер становіцца моцным, ураганым, калі недалёка нехта памірае натуральнай смерцю.

Вецер лічыўся сімвалам сялянскай сілы і энергіі. Дабрабыт знаходзілі ў той сям'і, дзе «ад гаспадары пахне ветрам, а ад гаспадыні — дымам».

Для таго, каб папярэдзіць узнікненне моцнага ўраганнага ветру ў сялянскім асяродку існаваў шэраг забаронаў: нельга казаць ляянкавыя словы ў адрас ветру і зямлі; біць зямлю палкай; урывацца мурашнікі; ткаць на Спаса-Макавея; дзьмуць на польмя ўечары на Раство; маць ніткі на захадзе сонца.

Выклікаць «патрэбны» ў гаспадарцы вецер, напрыклад, для работы ветрака ці для рыбалкі, можна было свістам, радзей — спевамі, замовамі і спецыяльнымі малітвамі.

Каб вецер быў «паслухмяным», яго неабходна было «задобрывць», звяртацца да яго з ласкавымі словамі і ахвяраваць яму падарункі: хлеб, муку, крупу, рэшткі святочнага абеда і г.д.

Да ветру звярталіся па дапамогу ў час бедаў і няшчасцяў, у час пакараў.

Было распаўсюджана павер'е, што ведзьмакі і знэхары могуць насласць з ветрам хваробы, няшчасці, і, наадварот, адаслаць непрыемнасці, даслаць каханаму вестку, «прысушыць» і «адсушыць» пацуці. Каб каханы не забываўся пра вас, неабходна выйсці на двор у моцны вецер і сказаць: «13 вятроў, 13 вятроў, ідзіце з-за гор, падмыце, нашіліце на раба Божга (мя) тугу-маркату. Каб ён сумавая, гаравая, света белага ня бачыў. Прыядзідзе Яго да мяне днём пры сонцы, вечарам пры месцы. Нашліце яму муку Гасподню па мне, раба Божай (мя). Амін».

Лычылася, што густы вецік, уваткнуў пад дахам хаты, драўляныя крыжыкі на пабудовах, снапах, невялікай колькасці асвечанай солі, кінутай у бок моцнага ветру, захаваецца гаспадарку сельянина.

Аксана КАТОВІЧ, Янка КРУК.

Сёння				Месяц			
Сонца				Апошняя квадра.			
Усход				Месяц у сузор'і Авена.			
Мінск	4.37	21.44	17.07				
Віцебск	4.18	21.42	17.24				
Магілёў	4.27	21.34	17.07				
Гомель	4.33	21.21	17.48				
Брэст	4.54	21.57	17.03				
Гродна	5.04	21.48	16.44				

НАДВОР'Е на зяітра

Геамагнітныя ўзрушэнні

Віцебск 74мм р.в.с.с. +9...+11°C

Гродна 75мм р.в.с.с. +7...+9°C

Мінск 74мм р.в.с.с. +8...+10°C

Магілёў 74мм р.в.с.с. +9...+11°C

Гомель 75мм р.в.с.с. +12...+14°C

Брэст 75мм р.в.с.с. +7...+9°C

Варшава +19...+21°C

Вільнюс +16...+18°C

Кіев +17...+19°C

Масква +12...+14°C

Рыга +14...+16°C

С.Пецярбург +11...+13°C

Абзначэнні: — німа прыкметных геамагнітных узрушэнняў — невялікія геамагнітныя узрушэнні — слабая геамагнітная буря

У суседзі

Варшава +19...+21°C

Вільнюс +16...+18°C

Кіев +17...+19°C

Масква +12...+14°C

Рыга +14...+16°C

С.Пецярбург +11...+13°C

Дзёе даты

Чытанне дня:

16 чэрвеня

1834 год — нарадзіўся Аляксандр Карлавіч Ельскі, беларускі гісторык, этнограф, краязнаўца, пісьменнік. Даследаваў эканамічную гісторыю Беларусі, 10 тысяч гісторыка-краязнаўчых артыкулаў пра Беларусь. Асноўныя фундаментальныя працы: «Пра беларускую гаворку», «Адам Міцкевіч у Беларусі», «Беларуская літаратура і бібліяграфія» і інш. Сябар і першы біяграф В. Дуніна-Марцінкевіча. Аўтар вершаў і працінак твораў на беларускай мове. У 1864 годзе ў вёсцы Замосце Пухавіцкага раёна стварыў літаратурна-краязнаўчы музей. На беларускую мову перакладаў творы А. Міцкевіча і іншых пісьменнікаў. Выдаў зборнік «100 прыказак, загадак, выдумаў і гавенд для карысці беларускага народа».

1880 год — рускі афіцэр Аляксандр Мажайскай падаў прашэнне аб выдчы яму патэнта на вынайздыны ім «паветра-плавальны снарад» (самалёт), які быў пабудаваны ў натуральную велічыню ў 1883 годзе.

«Язык — самая небяспечная зброя: рана ад мяча загойваецца лягчэй, чым рана ад слова».

Педра Кальдэрон (1600—1681), іспанскі драматург.

НА ЛУК'ЯНА — ВЕЦЕР

Святы Лука, які ўшаноўваецца 16 чэрвеня, названы Ветрункім, таму што на працягу ўсяго дня назіралі ветравыя плыні: «На Лук'яна, напярэднякі Мітрафана (17 чэрвеня) не кладзіць спаць рана, заўважы, як вецер дзьме — калі з поўдня, значыць, ярыяны дадучь добры ўраджай», «На Луку паўднёвы вецер — да ўраджая ярыных, паўночна-заходні — да сырога лета, усходні — да х